

เสียงที่ ปฏิเสธ จะเงียบ

VOICES
THAT REFUSE
TO BE SILENT

รายงานผลลัพท์การดำเนินงาน
แอมเนสตี อินเทอร์เน็ต ประเทศไทย
ประจำปี 2568

7

1. สารสนจากแอมเนสตี อินเทอร์เน็ตเนชั่นแนล ประเทศไทย

16

2. WHERE THE SILENCE BEGINS

ในโลกที่ความเงียบคับคานเข้าครอบงำ

23

ยังคงมีเสียงที่เปลี่ยน :

ความรืบผิดรืบชอบเชิงโครงสร้างเพิ่มขึ้น

26

เสียงจากทุกคนที่เชื่อมโยงกลายเป็นพลัง :

ส่งผลให้ขบวนการและการมีส่วนร่วมเข้มแข็งขึ้น

30

เสียงที่ไม่หายไปในพื้นที่สาธารณะ :

จากการสนับสนุนที่ครอบคลุมทุกเหลี่ยมมุมความหลากหลาย

34

เสียงที่เราร่วมเปล่งเพื่อดงไกลข้ามพรมแดน :

เพื่อยืนหยัดร่วมกันสู้แรงกดดันระดับสากล

38

3. THE AMPLIFY

แอมเนสตี ขยายเสียงที่สื่อสารเรื่องสิทธิมนุษยชน
เคียงข้างทุกคน

40

24 HOURS OF HUMAN RIGHTS:

สิทธิมนุษยชนในลมหายใจประจำวัน

54

WHISPER OF CHANGE:

เสียงจากความเงียบ ที่ยังคงทำให้เคลื่อนไหว

58

4. INSIGHT THE ORGANIZATION

เสียง

บางเสียงไม่ได้หายไป เพียงแค่ไม่เคยถูกได้ยิน
ตลอดปี 2568 มีผู้คนจำนวนไม่น้อยกว่า 47,470 คน
ที่ยังคง “พูด” เรื่องสิทธิมนุษยชน
แต่เสียงของพวกเขาอาจยังไปไม่ถึงไหน

บางคนพูดจากในเรือนจำ
บางคนพูดจากใจกลางพื้นที่การชุมนุมประท้วงและการรวมกลุ่ม
บางคนพูดจากพื้นที่ที่ถูกตีตราว่า “เสียง”
บางคนพูด แม้จะถูกมองว่าเป็นกลุ่มเปราะบาง
และบางคน...ยังพูดอยู่ในความเงียบที่ไม่มีใครรับฟัง
ตลอดกว่าทศวรรษที่ผ่านมาในประเทศไทย ความเงียบไม่ได้เกิดจาก
การไร้เสียงของผู้คน แต่เกิดจากการถูกทำให้เงียบ

ตลอดกว่าทศวรรษที่ผ่านมาในประเทศไทย การถูกทำให้เงียบ
ไม่ได้เกิดจากการไม่มีเสียง รวมทั้งเสียงจำนวนมากยังไม่ได้รับการ
รับฟังอย่างเพียงพอ ทั้งในพื้นที่สาธารณะและในกระบวนการ
ตัดสินใจ

อย่างไรก็ตาม ตลอดปี 2568 แอมเนสตี อินเตอร์เนชันแนล ประเทศไทย ได้มีบทบาทในการขยายพื้นที่ดังกล่าว ผ่านการทำงานด้านการรณรงค์ การสื่อสาร และการทำงานร่วมกับภาคประชาสังคม ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า พื้นที่ของการพูดถึงสิทธิมนุษยชนยังคงมีอยู่ และสามารถถูกขยายให้ เข้าถึงสาธารณะและเวทีระดับนโยบายได้อย่างต่อเนื่อง

เสียงของนักกิจกรรม

เสียงของผู้ต้องขังทางการเมือง

เสียงของชุมชน

เสียงของผู้ที่ตั้งคำถามต่ออำนาจรัฐ

เสียงของผู้ได้รับผลกระทบจากกระบวนการพัฒนาที่ขาดการมีส่วนร่วม ทั้งหมดนี้ยังคงอยู่

แอมเนสตี อินเตอร์เนชันแนล ประเทศไทย ไม่ได้ทำหน้าที่เป็น “ผู้พูดแทน” แต่ทำหน้าที่ให้เสียงที่ควรถูกได้ยิน ไม่ถูกทำให้เงียบ

ไม่ว่าจะเป็นการผลักดันให้เสียงของผู้คนไปอยู่บนโต๊ะของผู้มีอำนาจ ไปอยู่ในกระบวนการพูดคุยและกลไกเชิงนโยบาย การทำให้ข้อเท็จจริง กลายเป็นสิ่งที่ไม่อาจถูกปฏิเสธได้ รวมถึงทำให้เกิดการเชื่อมโยงผู้คน เข้าด้วยกัน

เพื่อไม่ให้ใครต้องโดดเดี่ยวอยู่ลำพัง และการทำให้เสียงจากประเทศไทย ออกเดินทางไกลกว่าพรมแดนของตัวเอง

เพราะสุดท้ายแล้วการเปลี่ยนแปลงอาจไม่ได้เริ่มต้นจากเสียงที่ดังที่สุด แต่เริ่มต้นจากเสียงที่ “ไม่สยบยอมต่อความเงียบ”

สารานุกรม คณะกรรมการ สมาคมแอมเนสตี อินเตอร์เนชันแนล ประเทศไทย

คณะกรรมการตระหนักถึงภารกิจและความรับผิดชอบที่มีต่อสมาคมแอมเนสตี อินเตอร์เนชันแนล ประเทศไทย ในฐานะองค์กรสิทธิมนุษยชนไทยที่ยังคงมีทรัพยากรและศักยภาพอย่างเพียงพอท่ามกลางบริบทโลกที่สิทธิมนุษยชนกำลังเผชิญความท้าทายจากระบบปฏิบัติการแบบอำนาจนิยมที่ซับซ้อนและเข้มข้นยิ่งขึ้น

ขบวนการที่ผ่านมา สมาคมฯ เผชิญกับความท้าทายในหลายมิติ ทั้งการเปลี่ยนผ่านผู้บริหาร การปรับโครงสร้างองค์กร ความยั่งยืน ตลอดจนการสร้างสมดุลระหว่างทรัพยากรที่มีอยู่กับการสร้างผลกระทบเชิงบวกต่อสังคมไทย ข้อท้าทายเหล่านี้คือโอกาสสำคัญที่สมาคมฯ จะได้ทบทวน เรียนรู้ และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

ท่ามกลางการเปลี่ยนผ่านดังกล่าว คณะกรรมการขอขอบคุณเจ้าหน้าที่สมาชิก อาสาสมัคร เครือข่าย และผู้สนับสนุนทุกคน ที่ยังคงร่วมกันขับเคลื่อนงานสิทธิมนุษยชนด้วยศรัทธาและความมุ่งมั่น คณะกรรมการเชื่อมั่นในพลังของทุกท่านที่ร่วมกันขับเคลื่อนขบวนการแอมเนสตีตามวิสัยทัศน์และพันธกิจที่กำหนด ทุกการมีส่วนร่วม ไม่ว่าจะเป็นการลงแรง สนับสนุนด้านการเงิน ส่งเสียง หรือยื่นหยัดเคียงข้างกัน ล้วนเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้งานด้านสิทธิมนุษยชนยังคงก้าวเดินไปอย่างมั่นคง

ขอร่วมส่งพลังและกำลังใจ
คณะกรรมการสมาคมแอมเนสตี อินเตอร์เนชันแนล ประเทศไทย

สารานจาก แอมเนสตี อินเตอร์เนชันแนล ประเทศไทย

ปี 2568 นับเป็นช่วงเวลาสำคัญที่สถานการณ์สิทธิมนุษยชนทั้งในประเทศไทยและทั่วโลก ต้องเผชิญกับความท้าทายที่ซับซ้อนและทวีความเข้มข้นมากขึ้น

ในประเทศไทย พื้นที่พลเมืองยังคงเผชิญแรงกดดันอย่างต่อเนื่อง ผู้ที่ใช้สิทธิในเสรีภาพการแสดงออกและการชุมนุมประท้วงโดยสงบ ยังคงมีความเสี่ยงต่อการถูกดำเนินคดี ขณะที่กฎหมายบางประการ ถูกนำมาใช้ในลักษณะที่จำกัดการมีส่วนร่วมของประชาชน ในขณะเดียวกัน การสร้างความรับผิดชอบต่อการละเมิดสิทธิมนุษยชน รวมถึงกรณีการทรมานและการบังคับบุคคลให้สูญหาย ยังคงมีข้อจำกัดในการบังคับใช้

ปรากฏการณ์เหล่านี้มิได้เกิดขึ้นอย่างแยกขาดจากกัน หากแต่สะท้อนให้เห็นถึงรูปแบบของการจำกัดพื้นที่พลเมือง ซึ่งเกิดจากกลไกทางกฎหมาย การเมือง และสังคมที่ซ้อนทับและส่งผลต่อกันอย่างเป็นระบบ

ในช่วงเวลาเดียวกัน ประเทศไทยได้ดำรงตำแหน่งสมาชิกคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ วาระปี 2568–2570 ซึ่งเป็นบทบาทที่สะท้อนถึงความรับผิดชอบในระดับนานาชาติ ความแตกต่างระหว่างพันธกรณีบนเวทีโลกกับสถานการณ์ภายในประเทศ ยิ่งตอกย้ำถึงความสำคัญของการติดตาม ตรวจสอบ และการมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่องจากทุกภาคส่วน

ในระดับโลก ปีที่ผ่านมาเป็นช่วงเวลาที่ระบบสนับสนุนงานด้านสิทธิมนุษยชนต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะการลดลงของแหล่งทุนจากผู้สนับสนุนรายสำคัญ ซึ่งส่งผลกระทบต่อองค์กรภาคประชาสังคมทั่วโลก รวมถึงในประเทศไทย หลายองค์กรจำเป็นต้องลดขนาดการดำเนินงาน ลดจำนวนบุคลากร หรือยุติบางส่วนของการทำงาน

องค์กรเหล่านี้มิใช่เพียงผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง หากแต่เป็นผู้ที่อยู่แนวหน้าในการปกป้องสิทธิมนุษยชน ทำหน้าที่บันทึกข้อเท็จจริง สนับสนุนผู้ได้รับผลกระทบ และขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงในระดับชุมชน หากปราศจากการสนับสนุน เสียงของผู้ได้รับผลกระทบก็อาจค่อยๆ เลือนหาย และโอกาสในการเข้าถึงความยุติธรรมก็จะยิ่งแคบลง

ท่ามกลางข้อจำกัดดังกล่าว ปี 2568 ยังคงแสดงให้เห็นถึงความร่วมมือและความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ภาคประชาสังคมในประเทศไทยเริ่มเชื่อมโยงและสนับสนุนกันมากขึ้น แม้ทรัพยากรจะมีอยู่อย่างจำกัด แต่ความร่วมมือกลับเพิ่มพูน และในหลายกรณีนำไปสู่การทำงานที่เกื้อหนุนและสอดประสานกันอย่างเข้มแข็งยิ่งขึ้น

รายงานฉบับนี้จึงสะท้อนให้เห็นว่า นี่ไม่ใช่เพียงการทำงานของแอมเนสตี้อินเตอร์เนชันแนล ประเทศไทยเท่านั้น หากแต่เป็นความพยายามร่วมกันของผู้คนจำนวนมาก ที่ยังคงยืนหยัดทำงานเพื่อไม่ให้สิทธิมนุษยชนหายไปจากการพูดถึง

แม้จะต้องเผชิญกับข้อจำกัดรอบด้าน แต่การขับเคลื่อนเพื่อสร้างความเปลี่ยนแปลงยังคงเป็นไปได้ ด้วยพลังของความร่วมมือ ความคิดสร้างสรรค์ และความมุ่งมั่นที่ยังคงก้าวต่อไปอย่างไม่หยุดยั้ง

แอมเนสตี้อินเตอร์เนชันแนล ประเทศไทย

11 พฤษภาคม 2569

ภายใต้ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทั้งในประเทศ ไทยและระดับโลก แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศไทย จึงยังคงมุ่งมั่นในการเสริมสร้างพลังของขบวนการสิทธิมนุษยชน ขยายพื้นที่การมีส่วนร่วมของประชาชน และผลักดันให้เสียงของผู้คน โดยเฉพาะเสียงของผู้คนที่ถูกทำให้เปราะบางหรือถูกลดทอนลง ยังคงได้รับการรับฟังอย่างมีความหมาย ความมุ่งมั่นดังกล่าวสะท้อนออกมาเป็นทิศทางการทำงาน และวิสัยทัศน์ขององค์กรในปี 2568 ดังต่อไปนี้

วิสัยทัศน์ ปี 2568

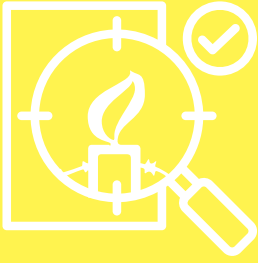

แอมเนสตี้ ประเทศไทยเป็นขบวนการเคลื่อนไหวที่ทรงพลังเพื่อต่อต้านความอยุติธรรม เราส่งเสริมให้ทุกคนมีอำนาจผลักดันการเปลี่ยนแปลงด้านสิทธิมนุษยชน ด้วยความมุ่งมั่นอย่างไม่ลดละที่จะทำให้สิทธิขั้นพื้นฐานเหล่านี้เป็นของทุกคนอย่างแท้จริง

พันธกิจ หลัก ปี 2568

1. แอมเนสตี้ ทำงานเพื่อผลักดันกลไกที่ปกป้องคุ้มครอง และส่งเสริมสิทธิมนุษยชน
2. แอมเนสตี้ ทำงานเพื่อสร้างพื้นที่ปลอดภัย และสนับสนุนขบวนการเคลื่อนไหวด้านสิทธิมนุษยชน
3. แอมเนสตี้ ขยายการทำงานกับกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่และภูมิภาคในประเด็นที่หลากหลาย
4. แอมเนสตี้ เป็นองค์กรที่เข้มแข็ง ยั่งยืน เจ้าหน้าที่มีสุขภาพที่ดี

วัตถุประสงค์ปี 2568

เป้าหมายหลัก

เสาหลักที่

1 การรณรงค์ การขับเคลื่อน สาธารณะ และเชิง นโยบาย

ปกป้องเสรีภาพพลเมือง และจัดการเลือกปฏิบัติในประเด็นอัตลักษณ์กับช้อน ผ่านการผลักดันนโยบาย กฎหมายที่เป็นธรรม เสริมสร้าง การมีส่วนร่วมของประชาชน โดยเฉพาะเยาวชนและกลุ่ม คนชายขอบ พร้อมเสริมสร้าง ความเข้มแข็งของขบวนการ สิทธิมนุษยชนผ่านการรณรงค์ และการสร้างเครือข่ายพันธมิตร เพื่อทำให้มั่นใจต่อนโยบาย อย่างยั่งยืนและการขับเคลื่อน ขององค์กรระดับท้องถิ่น

- 1 เสริมพลังเสียงของประชาชนและแก้ไข ปัญหาความไม่เท่าเทียม พัฒนาศักยภาพ และความกล้าของบุคคลและชุมชนในการใช้ สิทธิพลเมือง สร้างการรับรู้เชิงบวกเกี่ยวกับ การมีส่วนร่วมทางสังคมในวงกว้าง ต่อสู้ กับการเลือกปฏิบัติในประเด็นทับซ้อน โดย มุ่งเน้นไปที่การยุติการถูกยึดที่อยู่อาศัยโดย ไม่เป็นธรรม
- 2 เปลี่ยนแปลงนโยบายและเรียกร้องความ ยุติธรรม ผลักดันการปฏิรูปเชิงระบบเพื่อ รักษามาตรฐานสิทธิมนุษยชนสากล รวมถึง กฎหมายที่ปกป้องและเคารพเสรีภาพในการ แสดงออก การสมาคม การชุมนุมอย่างสงบ และสิทธิทางสังคม สนับสนุนการปล่อยตัว ผู้ต้องขัง และป้องกันไม่ให้กฎหมายอันตราย เช่น กฎหมายควบคุมองค์กรภาคประชาสังคม ร่าง พ.ร.บ. องค์กรไม่แสวงหาผลกำไรฯ ผ่าน การลงมติ
- 3 สร้างขบวนการและแนวร่วมที่เข้มแข็ง รวมพลังเจ้าของสิทธิและกลุ่มท้องถิ่นเพื่อ หาแนวทางแก้ไขปัญหาและสร้างผลกระทบ ร่วมกัน เสริมศักยภาพภาคประชาสังคม และเครือข่ายเพื่อสร้างขบวนการที่ทุกคนมี ส่วนร่วม จุดประกายให้เยาวชนและประชาชน ร่วมกันปกป้องสิทธิพลเมืองและสร้างความ เท่าเทียม

วัตถุประสงค์
ปี 2568

เสาหลักที่

2 สร้างเสริม ขบวนการ และ สมาชิกภาพ

เป้าหมายหลัก

- 1 ขยายเครือข่ายความร่วมมือในประเด็นที่หลากหลายระหว่างสถาบันการศึกษา ภาคประชาสังคม และองค์กรสิทธิมนุษยชนผ่านสิทธิมนุษยชนศึกษา การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และการพัฒนาศักยภาพ
- 2 ขยายจำนวนสมาชิกและการมีส่วนร่วมในระดับภูมิภาคผ่านการมีส่วนร่วมโดยมุ่งเน้นการสร้างประสบการณ์ที่มีความหมายและสร้างแรงบันดาลใจกับกลุ่มเยาวชน นักกิจกรรม และชุมชนเพื่อการมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่อง
- 3 พัฒนาความร่วมมือเชิงลึกกับสมาชิกเยาวชน นักกิจกรรม อาสาสมัคร และกลุ่มชุมชนเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่องและมีความหมาย ตลอดจนพัฒนาความเป็นผู้นำภายในขบวนการ

ขยายการเติบโตของขบวนการแอมเนสตี้โดยการสร้างฐานผู้สนับสนุนที่แข็งแกร่ง ทั้งสมาชิก นักกิจกรรม อาสาสมัคร และคนทั่วไปผ่านการมีส่วนร่วมที่หลากหลาย พัฒนาการเรียนรู้ สร้างความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันเชิงกลยุทธ์โดยมุ่งเน้นไปที่การดึงดูดกลุ่มคนที่หลากหลายมากขึ้น เพื่อร่วมขับเคลื่อนสิทธิมนุษยชนอย่างต่อเนื่อง

วัตถุประสงค์

เสาหลักที่

ปี 2568

3 การสื่อสาร อย่างมี ยุทธศาสตร์

สร้างภาพลักษณ์แอมเนสตี้
อินเตอร์เนชันแนล ประเทศไทย
ให้เป็นแหล่งข้อมูลด้าน
สิทธิมนุษยชนที่ได้รับความ
ไว้วางใจจากสาธารณะ โดย
ใช้แนวทางการสื่อสารที่
สร้างสรรค์ การประชาสัมพันธ์
และการเล่าเรื่องอย่างมี
ประสิทธิภาพเพื่อระดมการ
สนับสนุนจากประชาชนใน
วงกว้าง เสริมสร้างการรับรู้
ถึงคุณค่าขององค์กรในเชิง
บวก และสร้างความเชื่อมั่น
ในกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
พร้อมทั้งส่งเสริมการมี
ส่วนร่วมทางดิจิทัลและ
เสริมสร้างขีดความสามารถ
ในการสื่อสารในภาวะวิกฤต

เป้าหมายหลัก

- 1 เสริมสร้างภาพลักษณ์ที่เข้าถึงได้และ
ขับเคลื่อนด้วยคุณค่าสิทธิมนุษยชนอย่าง
แท้จริง สร้างความน่าเชื่อถือของแอมเนสตี้
อินเตอร์เนชันแนล ประเทศไทย ในฐานะ
องค์กรที่ได้รับการไว้วางใจในด้านสิทธิ
มนุษยชน
- 2 สร้างพื้นที่การมีส่วนร่วมของสาธารณะใน
ขบวนการขับเคลื่อนประเด็นสิทธิมนุษยชน
ของแอมเนสตี้ เพื่อขยายการสนับสนุน การ
รณรงค์ และการเป็นสมาชิกให้สอดคล้องกับ
เป้าหมายด้านการระดมทุนและการรณรงค์
- 3 เสริมสร้างความสัมพันธ์และยกระดับความ
เชื่อมั่นผ่านการสื่อสารในภาวะวิกฤตอย่างมี
ประสิทธิภาพ

เป้าหมายหลัก

- 1 พัฒนาแหล่งรายได้ที่หลากหลายและยั่งยืน โดยมุ่งเน้นการขยายฐานการระดมทุนดิจิทัล ความร่วมมือ และการจำหน่ายสินค้าเพื่อระดมทุน 3.7 ล้านบาทในปี 2568
- 2 สร้างทีมที่มีประสิทธิภาพสูงและมีความสุข โดยสนับสนุนความเป็นอยู่ที่ดีของพนักงาน การสร้างศักยภาพ การพัฒนาอาชีพ และการประเมินผลการปฏิบัติงาน เสริมสร้างโครงสร้างการกำกับดูแลและความรับผิดชอบ รวมถึงการรายงานที่โปร่งใสต่อสมาชิก ในขณะที่ให้แน่ใจว่าการกำหนดลำดับความสำคัญของงานสอดคล้องกับลำดับความสำคัญเชิงกลยุทธ์
- 3 ปรับปรุงระบบการบริหารจัดการภายใน เพื่อพัฒนาการตัดสินใจและประสิทธิภาพการดำเนินงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อคำนึงถึงข้อจำกัดด้านงบประมาณและทรัพยากร

วัตถุประสงค์
ปี 2568

เสาหลักที่

4

สร้าง ความยั่งยืน ขององค์กร และพัฒนา บุคลากร ในองค์กร

สร้างผลกระทบแอมเนสตี๋ผ่านการตัดสินใจบนฐานข้อมูลและการจัดลำดับความสำคัญอย่างมีประสิทธิภาพ การใช้ทรัพยากรและการระดมทุนให้เกิดประโยชน์สูงสุด สร้างวัฒนธรรมองค์กรที่แข็งแกร่งและครอบคลุม โดยให้ความสำคัญกับสุขภาวะที่ดีของเจ้าหน้าที่ ความเป็นเลิศในการดำเนินงาน และการจัดสรรทรัพยากรให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์หลัก

ตัวเลขในปี
2568

ร่วม ส่งเสียง

47,470 คน
ที่ร่วมสนับสนุน

99
ห้องเรียน

4,737
คน

ได้ความรู้เรื่อง
สิทธิมนุษยชน

เพิ่มขึ้น
18.40%

6.8 ล้าน
การเข้าถึง
ผ่านโซเชียลมีเดีย

จดหมาย
ที่เขียนถึง
เพื่อนในเรือนจำ
10,195
ฉบับ

6,286
ฉบับ

ที่ถูกส่ง
ผ่านไปรษณีย์
และทนาย

29,669
คน ที่ร่วมลงชื่อ

38
ฉบับ
ได้รับการ
ตอบกลับ

73
คน
ยังอยู่ในเรือนจำ

ไปรษณีย์
1,169
ใบ

พลัง ของ ผู้คน

6 Seed fund

สำหรับสมาชิก

9 Activism fund

สำหรับนักกิจกรรม

เยาวชน
ที่เป็นผู้นำ
ในการขับเคลื่อน
ประเด็น
สิทธิมนุษยชน

138
คน

14
กลุ่ม

แอมเนสตีคลับ

67
คน

เข้าร่วมอบรม
ทุนเสริม

1,194 คน

ผู้บริจาคใหม่

837

2567

1,194

2568

(+42.65%)

566,258.24
บาท

รายได้จากการขายสินค้า

23

ร้านค้า
พาร์ทเนอร์

จำนวนสมาชิก

1,142
คน

2,705,463.16
บาท

รายได้จากค่าสมาชิก
และเงินบริจาคทั้งหมด

แรง สนับสนุน

WHERE THE SILENCE BEGINS

ในโลกที่
ความเงียบ
คับคูลาน
เข้าครอบงำ

ในปีที่ผ่านมา ไม่ใช่ทุกเสียงจะถูกได้ยิน ไม่ใช่ทุกคนจะมีสิทธิพูด ทั้งในระดับโลกและในประเทศไทย ความไม่เท่าเทียมทางสังคมและความไม่เป็นธรรมยังคงดำรงอยู่ผ่านสถานการณ์ทั้งภายในและภายนอกประเทศ ผ่านกฎหมาย นโยบาย และทัศนคติของสังคม

ปี 2568 ที่ผ่านไป เป็นอีกปีที่โลกตกอยู่ภายใต้ความขัดแย้งที่ยืดเยื้อและทวีความรุนแรง ทั้งจากสงคราม การปราบปราม จนส่งผลให้เกิดวิกฤตด้านมนุษยธรรมที่กระทบต่อผู้คนจำนวนมาก โดยเฉพาะในพื้นที่อย่างฉนวนกาซา พื้นที่พิพาทเดิมของรัสเซีย-ยูเครน รวมถึงพื้นที่ตามแนวชายแดนไทยกัมพูชา ส่งผลให้พลเรือนยังคงเผชิญความเสี่ยงต่อการสูญเสียชีวิต การพลัดถิ่น และข้อจำกัดในการเข้าถึงความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม

ขณะที่สิทธิในเสรีภาพการแสดงออก และการชุมนุมประท้วงโดยสงบ และการรวมกลุ่มถูกเพ่งเล็งมากขึ้น นักกิจกรรม นักปกป้องสิทธิมนุษยชน สื่อมวลชน และผู้ที่ออกมาเรียกร้อง ความเป็นธรรม ยังคงเผชิญกับการคุกคาม การดำเนินคดี และการควบคุมตัว ภายใต้กรอบกฎหมายและนโยบาย ที่ถูกใช้เป็นเครื่องมือเพื่อจำกัดการมีส่วนร่วมของประชาชน

แนวโน้มดังกล่าว สะท้อนถึงการหดตัวของพื้นที่พลเมืองในระดับโลก ซึ่งไม่เพียงส่งผลต่อสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมืองเท่านั้น แต่ยังบั่นทอนความสามารถของสังคมในการตั้งคำถาม ตรวจสอบต่อความรับผิดชอบในทุกระดับ

ขณะที่ในประเทศไทย ปี 2568 สถานการณ์สิทธิมนุษยชนยังคงถูกกำหนดโดยแรงกดดันที่ซ้อนทับกันทั้งในมิติทางกฎหมาย การเมือง และโครงสร้าง ซึ่งส่งผลให้พื้นที่พลเมืองถูกจำกัด และการเข้าถึงความรับผิดชอบยังคงเผชิญข้อจำกัดอย่างต่อเนื่อง

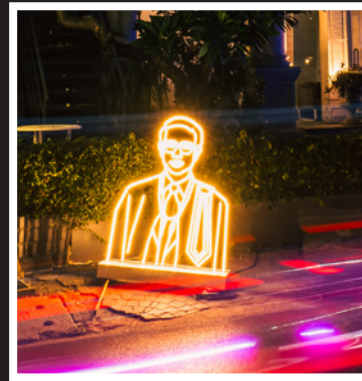
การจำกัดพื้นที่พลเมืองยังคงเป็นลักษณะสำคัญของบริบทในปีที่ผ่านมา กฎหมายยังคงถูกนำมาใช้ในการดำเนินคดีกับผู้ที่ใช้สิทธิในเสรีภาพการแสดงออกและการชุมนุมประท้วงโดยสงบ ขณะเดียวกัน **สิทธิในการประกันตัวโดยเฉพาะในคดีที่เกี่ยวข้องกับประเด็นทางการเมืองมีแนวโน้มถูกจำกัดมากยิ่งขึ้น** ส่งผลให้ผู้ถูกดำเนินคดีต้องเผชิญกับผลกระทบที่ยาวนานเกินกว่ากระบวนการทางกฎหมายทั้งในด้านชีวิตความเป็นอยู่ โอกาสทางเศรษฐกิจ และความมั่นคงทางสังคม

กรณีของ **อานนท์ นำภา** นักกฎหมายสิทธิมนุษยชนและนักกิจกรรม สะท้อนให้เห็นถึงความเสี่ยงอย่างต่อเนื่องของผู้ที่ใช้สิทธิในเสรีภาพการแสดงความคิดเห็นและการชุมนุมประท้วงโดยสงบ ขณะเดียวกัน การดำเนินคดีต่อบุคคลในแวดวงวิชาการ เช่น **พอล แชมเบอร์ส (Paul Chambers)** ยังชี้ให้เห็นว่าความเสี่ยงทางกฎหมายได้ขยายออกไปสู่พื้นที่ของการแสดงความคิดเห็นในวงกว้างมากขึ้น ส่งผลให้เกิดบรรยากาศของความระมัดระวังและเซนเซอร์ตัวเอง (Self-Censorship)

นอกเหนือจากสิทธิในเสรีภาพการแสดงออกและการชุมนุมประท้วงโดยสงบแล้ว พื้นที่ของการรวมกลุ่มก็เผชิญแรงกดดันเช่นกัน ข้อเสนอด้านกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบทางการเงินและการกำกับดูแลองค์กรภาคประชาสังคม ได้สร้างความกังวลเกี่ยวกับข้อจำกัดในการดำเนินงานขององค์กร ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความสามารถในการเข้าถึงทรัพยากร การทำงานกับชุมชน และความยั่งยืนของภาคประชาสังคมในระยะยาว

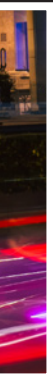
ในด้านความรับผิดชอบต่อการละเมิดสิทธิมนุษยชน แม้ประเทศไทยจะมีกรอบกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการทรมานและการบังคับบุคคลให้สูญหาย แต่การบังคับใช้ยังคงมีข้อจำกัด ผู้เสียหายและครอบครัวยังคงเผชิญอุปสรรคในการเข้าถึงความยุติธรรมทั้งในด้านความล่าช้าของกระบวนการ ความไม่โปร่งใส และข้อจำกัดเชิงสถาบัน กรณีของ **สมชาย นิละไพจิตร** ยังคงเป็นสัญลักษณ์ของความท้าทายในการสร้างมารับผิดชอบ แม้จะมีการยอมรับในเชิงกฎหมายแล้วก็ตาม

ในอีกด้านหนึ่ง กรณีของ **อัญชัญ ปรีเลิศ** ซึ่งได้รับการปล่อยตัวหลังจากถูกคุมขังเป็นเวลาหลายปี สะท้อนให้เห็นถึงความต่อเนื่องของการดำเนินคดี และผลกระทบระยะยาวต่อผู้ที่ถูกดำเนินคดีจากการใช้สิทธิขั้นพื้นฐาน แม้ว่าการปล่อยตัวจะเป็นผลจากแรงกดดันในระยะยาวและความร่วมมือจากหลายภาคส่วน แต่กรณีดังกล่าวยังคงชี้ให้เห็นถึงความรุนแรงและไม่ได้ตัดส่วนของบทลงโทษภายใต้กรอบกฎหมายที่มีอยู่

นอกเหนือจากสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ประเด็นสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม โดยเฉพาะด้านที่ดินและที่อยู่อาศัย ยังคงเป็นความท้าทายสำคัญ ชุมชนที่ได้รับผลกระทบจากโครงการพัฒนา เช่น โครงการเหมืองแร่หรือโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ มักขาดการมีส่วนร่วมอย่างมีความหมายในกระบวนการตัดสินใจ และมีข้อจำกัดในการเข้าถึงกลไกการเยียวยา จากการลงพื้นที่ในปีที่ผ่านมา พบว่าชุมชนจำนวนหนึ่งยังมีความไม่ชัดเจนเกี่ยวกับสิทธิในที่ดิน กลไกการชดเชย ภายใต้นโยบายพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมที่กระทบต่อสิทธิชุมชน อาจนำไปสู่สภาพปัญหาการละเมิดสิทธิ การกีดกัน และความไม่เท่าเทียมที่ซับซ้อนขึ้น

ในขณะที่เดียวกัน สถานการณ์ภายในประเทศยังเชื่อมโยงกับความท้าทายในระดับภูมิภาคและข้ามพรมแดน ความเสี่ยงต่อความปลอดภัยของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการเมืองข้ามพรมแดนยังคงปรากฏ ขณะที่ปัญหาการค้ามนุษย์ เครือข่ายสแกมเมอร์ และการเคลื่อนย้ายแรงงานข้ามชาติ การทำร้ายผู้โยกย้ายถิ่นฐานบนดินแดนของรัฐไทย รวมถึงการคุ้มครองผู้ลี้ภัย ทั้งหมดสะท้อนถึงความเปราะบางเชิงโครงสร้างของภูมิภาค ซึ่งกำลังท้าทายการปฏิบัติตามหลักสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ

เมื่อพิจารณาภาพรวมทั้งหมด จะเห็นได้ว่าสถานการณ์ดังกล่าวไม่ได้เป็นเพียงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแยกส่วน หากแต่เป็นรูปแบบของแรงกดดันที่เชื่อมโยงกันและส่งผลกระทบต่อสิทธิมนุษยชนในหลายมิติพร้อมกัน

และจากการเชื่อมโยงนี้เอง ทำให้ทุกเสียงทั้งในระดับพื้นที่หรือระดับสากลสามารถส่งผลต่อกันแบบ “ส่งเสริม” ไม่ “ซ้ำซ้อน” ทำให้เสียงต่างๆ ได้รับความสำคัญ ถูกให้ความหมายเพิ่มขึ้น อันจะได้แก่

จากเสียงที่กระจัดกระจาย สู่การเชื่อมโยงอย่างเป็นระบบ

ในปีที่ผ่านมา เสียงของผู้คนที่เคยดำเนินอยู่แยกส่วน เริ่มถูกเชื่อมโยงเข้าด้วยกันมากขึ้น ทั้งในระดับชุมชน ภาคประชาสังคม และเวทีระหว่างประเทศ การทำงานด้านสิทธิมนุษยชนจึงไม่ได้เป็นเพียงกิจกรรมเฉพาะกลุ่ม แต่กลายเป็นส่วนหนึ่งของระบบที่มีความสัมพันธ์และการประสานงานมากขึ้น ส่งผลให้การขับเคลื่อนประเด็นมีความต่อเนื่องและมีพลังมากขึ้น

จากเพียงเสียงของการมีส่วนร่วม สู่การเป็นเจ้าของความเปลี่ยนแปลง

การมีส่วนร่วมของประชาชนไม่ได้เพิ่มขึ้นเพียงในเชิงปริมาณ แต่สะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงคุณภาพ ผู้เข้าร่วมจำนวนหนึ่งเริ่มพัฒนาบทบาทจากผู้รับรู้ ไปสู่ผู้จัดกิจกรรม ผู้ขับเคลื่อน และผู้สร้างการเปลี่ยนแปลงในพื้นที่ของตนเอง การเปลี่ยนผ่านจาก “การรับรู้” ไปสู่ “การลงมือทำ” นี้ เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้การขับเคลื่อนสิทธิมนุษยชนมีความยั่งยืนมากขึ้น

เสียงจากบุคคลเพียงรายกรณี สู่พื้นที่ความเข้าใจเชิงโครงสร้าง

ประเด็นสิทธิมนุษยชนเริ่มถูกมองในฐานะปัญหาเชิงระบบมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น พื้นที่พลเมือง หรือสิทธิในที่ดินและทรัพยากร การเชื่อมโยงประสบการณ์ของผู้ได้รับผลกระทบเข้ากับโครงสร้างทางกฎหมาย นโยบาย และเศรษฐกิจ ทำให้การเรียกร้องไม่ได้จำกัดอยู่เพียงกรณีเฉพาะบุคคล แต่ขยายไปสู่การเรียกร้องการเปลี่ยนแปลงเชิงระบบ

เสียงที่ยังคงส่งออกมาเพื่อท้าทาย
ให้เกิดการเปลี่ยนแปลง
จนรวมกันเป็นเสียงของพวกเขา

แม้ภายใต้แรงกดดันจากสถานการณ์ที่รายล้อม
ขบวนการด้านสิทธิมนุษยชนในประเทศไทยกลับแสดงให้เห็นถึงความเข้มแข็งมากขึ้น ตั้งแต่การปรับตัวและเปิดรับเสียงใหม่ๆ ขณะที่ยอดคนและเครือข่ายเริ่มหันมาทำงานร่วมกัน ลดความกระจัดกระจาย และเพิ่มความเข้มแข็งในระยะยาว ภายใต้บริบทนี้ บทบาทของแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศไทย ไม่ได้จำกัดอยู่เพียงการรณรงค์ แต่เป็นการเชื่อมโยงเสียงของผู้คน สร้างพื้นที่ และสนับสนุนให้เสียงเหล่านั้นสามารถเดินทางไปสู่เวทีที่มีอำนาจในการกำหนดทิศทางของสังคม

ผลกระทบของการทำงานในปี 2568

จึงไม่ได้อยู่ที่ “เสียงที่ดังขึ้นทันที”

แต่อยู่ที่

“เสียงที่ยังคงอยู่ เชื่อมโยง
และมีพลังมากขึ้น”

และต่อไปนี่คือผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น
จากการดำเนินงานในปี 2568

ยังคงมีเสียงที่เปลี่ยน

ความรับผิดชอบเชิงโครงสร้างเพิ่มขึ้น

คลิกเพื่ออ่าน
รายงาน
"ฉันทวิญญูญิต
ของคณอื่น"

- ▶ **เสียงของรัฐที่ตอบสนอง** เมื่อรายงาน "ฉันทวิญญูญิตของคณอื่น: การเป็นทาส การค้ามนุษย์ และการทรมานในศูนย์สแกมเมอร์ของกัมพูชา" ที่เต็มไปด้วยการละเมิดสิทธิมนุษยชนหลายรูปแบบ ถูกนำไปอ้างอิงและใช้ประกอบนโยบายภายใต้สถานการณ์ความขัดแย้งบริเวณชายแดน และมีการนำเสนอรายงานในสื่อมากกว่า 582 ชิ้น โดยทางการไทย ระบุว่า ปัญหาสแกมเมอร์และอาชญากรรมออนไลน์ไม่ใช่เพียงประเด็นชายแดน แต่เป็นการค้ามนุษย์ข้ามพรมแดนและภัยคุกคามระดับโลก ที่ส่งผลกระทบต่อประชาชนในหลายประเทศ จึงจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือในระดับภูมิภาคและนานาชาติ แสดงให้เห็นถึงการยกระดับประเด็น จากข้อกังวลเฉพาะพื้นที่ไปสู่การรับรู้ในระดับนโยบาย

► **ในด้านสิทธิในเสรีภาพการชุมนุมประท้วงโดยสงบ**

แอมเนสตี้ ประเทศไทย ได้มีบทบาทร่วมเป็นที่ปรึกษาอนุกรรมการศึกษาแนวทางแก้ไข พ.ร.บ.การชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. 2558 ภายใต้คณะกรรมการการพัฒนาการเมือง เพื่อปลดล็อกอุปสรรคของประชาชนในการใช้สิทธิเสรีภาพ จนเป็นผลให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (สตช.) รับรองว่าทุกสถานีตำรวจต้องมีอีเมลในการแจ้งชุมนุมสาธารณะ และขยายเวลาแจ้งชุมนุมเป็น 48 ชั่วโมง พร้อมเปิดรับฟังความคิดเห็นแก้ไข พ.ร.บ.การชุมนุมฯ นอกจากนี้หน่วยงานยังได้จัดอบรมเจ้าหน้าที่ควบคุมฝูงชน เพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจหลักสิทธิมนุษยชนและหลักการสากลโดยยึดหลัก ความจำเป็น ความได้สัดส่วน ความชอบด้วยกฎหมาย และการแจ้งเตือนล่วงหน้า

► **การทำงานรณรงค์**ยังเป็นผล

ให้หน่วยงานรัฐตอบสนองต่อเหตุการณ์เฉพาะอย่างต่อเนื่อง ตัวอย่างเช่น การที่กระทรวงยุติธรรมสั่งการให้กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพตรวจสอบกรณีนี้จนเคลียร์ไฉวเรื่องสิทธิชุมชนและสิ่งแวดล้อม และกรณีของ พายุ บุญโสภณ ที่ถูกกระสุนยางยิงเข้าที่ดวงตาจากการชุมนุมราษฎรหยุด APEC 2022

▶ ด้วยบทบาทที่ **ปรึกษาคณะอนุกรรมการ** **กรรมการพัฒนาการเมืองสมาชิกวุฒิสภา** แอมเนสตี้ ประเทศไทย ได้มีการนำเสนอข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสภาพผู้ต้องขังโดยอิงกรอบ **Mandela Rules** เพื่อเปิดพื้นที่ให้เกิดการหารือเกี่ยวกับสิทธิขั้นพื้นฐานในเรือนจำ เพื่อผู้ต้องขังทางการเมือง จนเกิดการผลักดันให้สภาพความเป็นอยู่ของผู้ต้องขังในเรือนจำ ต้องเน้นย้ำประเด็นสิทธิขั้นพื้นฐาน เช่น การเข้าถึงการรักษาพยาบาล สุขอนามัย และสิทธิในการติดต่อสื่อสารของผู้ต้องขัง

▶ จากการศึกษาที่แอมเนสตี้ ร่วมกับเครือข่ายภาคประชาสังคมจัดทำและส่ง **รายงานคู่ขนานต่ออนุสัญญาว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีทุกรูปแบบ (CEDAW)** ในการพิจารณาสถานการณ์ของประเทศไทย คณะกรรมการสะท้อนข้อเสนอหลักของแอมเนสตี้ โดยเรียกร้องให้

- สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อให้นักปกป้องสิทธิมนุษยชนหญิงสามารถทำงานได้อย่างปลอดภัย ทั้งในโลกออนไลน์และออฟไลน์
- เปิดการสืบสวนและดำเนินคดีต่อการกระทำความรุนแรง และการตอบโต้ทุกรูปแบบ
- เสริมสร้างกรอบกฎหมายและสถาบันให้เข้มแข็ง เพื่อรับมือกับความรุนแรงบนฐานเพศ รวมถึงการคุกคามออนไลน์และภัยคุกคามผ่านเทคโนโลยี
- ถึงแม้ว่าคณะกรรมการจะไม่ได้กล่าวถึงการใช้สปายแวร์โดยตรง แต่ข้อเสนอแนะดังกล่าวได้ช่วยเสริมความแข็งแกร่งให้กับเป้าหมายการขับเคลื่อนของแอมเนสตี้ในประเด็นความรุนแรงบนฐานเพศที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยี และการคุ้มครองนักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่เป็นผู้หญิงและผู้มีความหลากหลายทางเพศอย่างมีนัยสำคัญ

มีเสียงจากทุกคน ที่เชื่อมโยงกลายเป็นพลัง

ส่งผลให้ขบวนการและการมีส่วนร่วม เข้มแข็งขึ้น

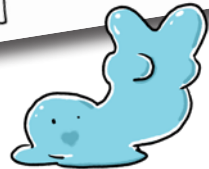

ในปี 2568 การเสริมสร้าง
ความเข้มแข็งของขบวนการ
สิทธิมนุษยชนในประเทศไทย
เป็นหนึ่งในเป้าหมายสำคัญ
ของการทำงาน โดยตระหนัก
ว่าการเปลี่ยนแปลงที่ยั่งยืน
ไม่ได้เกิดจากการณรงค์เพียง
อย่างเดียว หากแต่ขึ้นอยู่กับ
ศักยภาพ ความเชื่อมโยง และ
ความยืดหยุ่นของผู้คนและ
เครือข่ายที่ขับเคลื่อนประเด็น
สิทธิมนุษยชน

การดำเนินงานด้านสิทธิมนุษยชนศึกษา (Human Rights Education: HRE)

มีบทบาทสำคัญในการวางรากฐานดังกล่าวผ่านกระบวนการเรียนรู้ที่ครอบคลุมทั้งความรู้ด้านสิทธิ กลยุทธ์การรณรงค์ และการจัดการชุมชน ซึ่งไม่ได้เป็นเพียงกิจกรรมระยะสั้น แต่เป็นกระบวนการที่มุ่งให้ผู้เข้าร่วมสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในบริบทของตนเอง ผลลัพธ์ของกระบวนการนี้สะท้อนผ่านการลงมือทำจริง ขณะเดียวกัน ยังมีการสนับสนุนโครงการภาคประชาชน และ นักเคลื่อนไหวด้านสิทธิมนุษยชนผ่าน **Activism Fund** และสำหรับสมาชิกผ่าน **Seed Fund** ทั้งหมด 15 ทุนเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนร่วมสามารถออกแบบและดำเนินงานตามประเด็นที่สอดคล้องกับบริบทของตนเอง

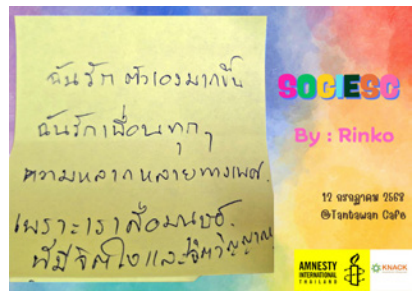

การขยายพื้นที่การมีส่วนร่วมนั้น ยังเกิดขึ้นในรูปแบบที่หลากหลาย เช่น การพัฒนาแพลตฟอร์ม พื้นที่ทดลองในการค้นหาตัวตน และค้นพบพลังให้นักเคลื่อนไหวผ่านแบบทดสอบ Activerse ซึ่งช่วยเปิดพื้นที่ให้กลุ่มเป้าหมายใหม่สามารถค้นพบว่า “พลังของคนธรรมดาที่มีความหมาย” และทุกพลังคือส่วนหนึ่งของการสร้างโลกที่ดีกว่าผ่านรูปแบบที่เข้าถึงง่าย

นอกจากนี้ ยังเกิด “ห้องเรียนสิทธิมนุษยชน” ซึ่งดำเนินการโดยเจ้าหน้าที่ เครือข่ายภูมิภาค พันธมิตรสิทธิมนุษยชน และอาสาสมัครที่ผ่านการพัฒนาศักยภาพการเป็นกระบวนกรสิทธิมนุษยชน รวมถึงการพัฒนา “อาสาสมัครสอนสิทธิ” ที่ก้าวขึ้นมาเป็นบทบาทสำคัญในการขยายองค์ความรู้สู่พื้นที่ต่างๆ อย่างต่อเนื่องเพื่อเพิ่มการรับรู้ให้กลุ่มคนใหม่ๆ

ขณะที่การสนับสนุนการทำงานกับเครือข่าย พันธมิตรสิทธิมนุษยชนอย่างต่อเนื่องเป็นปีที่ 3 กับ 4 องค์กร/กลุ่ม โดยให้ความสำคัญกับการขยายการทำงานและหนุนเสริมความเข้มแข็งของพันธมิตร พร้อมกับเรียนรู้การทำงานร่วมกัน เช่น กลุ่มสนับสนุนสังคมประชาธิปไตยที่เป็นธรรมและเท่าเทียม (KNACK) กลุ่มนักกฎหมายอาสาเพื่อสิทธิมนุษยชนภาคใต้ (Law Long Beach) เป็นต้น ซึ่งทุกกลุ่มมีส่วนช่วยสร้างพื้นที่การเรียนรู้และการขับเคลื่อนประเด็นสิทธิมนุษยชนอย่างต่อเนื่อง รวมถึงมีส่วนร่วมในแคมเปญของแอมเนสตี๋ในระดับภูมิภาคด้วย ความร่วมมือนี้เกิดจากความมุ่งมั่นในการผลักดันเรื่องสิทธิมนุษยชน ขยายพื้นที่การทำงาน โดยมีกระบวนการถอดบทเรียน วางแผนร่วมกัน และนำไปสู่การมีส่วนร่วมในระยะยาว

ที่สำคัญ **การมีส่วนร่วมของเยาวชนและภาคประชาชน** ได้ขยายเข้าสู่กระบวนการเชิงนโยบายและกลไกระหว่างประเทศมากขึ้น เช่น การมีส่วนร่วมในการจัดทำข้อเสนอเข้าสู่กระบวนการ **Universal Periodic Review (UPR)** และการส่งข้อเสนอไปยังคณะกรรมการสิทธิเด็กแห่งสหประชาชาติ ซึ่งสะท้อนถึงการเปลี่ยนผ่านจากการเป็น “ผู้เข้าร่วม” ไปสู่การเป็น “ผู้มีบทบาทในการกำหนดประเด็น”

การเปลี่ยนผ่านจาก “การมีส่วนร่วม” ไปสู่ “การเป็นเจ้าของ” นี้ เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ขบวนการมีความยั่งยืนมากขึ้น ในบริบทที่ภาคประชาสังคมเผชิญแรงกดดันมากขึ้น การเสริมสร้างศักยภาพภายในและความเชื่อมโยงของเครือข่ายจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง แม้โครงสร้างขบวนการอาจไม่ใช่สิ่งที่มองเห็นได้ทันที แต่เป็นปัจจัยสำคัญที่กำหนดความสามารถในการรับมือกับความท้าทาย การรักษาการมีส่วนร่วม และการขับเคลื่อนงานในระยะยาว

นอกจากนี้ภายใต้บริบทที่พื้นที่พลเมืองถูกจำกัด การกระจายพื้นที่การสื่อสารออกไปยังภาคเอกชนและพื้นที่กึ่งสาธารณะ ช่วยให้ประเด็นสิทธิมนุษยชนไม่ถูกจำกัดอยู่เพียงในแวดวงเฉพาะ แต่สามารถถูกมองเห็น รับรู้ และถูกพูดถึงในวงกว้างมากขึ้น เครือข่าย “Partner Shop” จึงทำหน้าที่เป็น “ตัวกลางของการขยายเสียง” ที่เชื่อมโยงระหว่างองค์กร ภาคประชาชน

เสียงที่ไม่หายไป ในพื้นที่สาธารณะ

จากการสนับสนุน
ที่ครอบคลุม
ทุกเหลี่ยมมุม
ความหลากหลาย

การรักษาเสียงให้อยู่ใน
พื้นที่สาธารณะ ไม่ได้เป็น
เพียงการทำให้ประเด็น
ถูกพูดถึงหรือกลายเป็นเพียง
“วาทกรรม” แต่คือการทำเสียง
เหล่านั้นยังคงถูกได้ยิน ถูกส่งต่อ
ให้ความหมาย และไม่หายไปใน
บริบทที่พื้นที่พลเมืองกำลังหดตัว

ในปี 2568 การทำงานด้านสิทธิมนุษยชนของแอมเนสตี้ ประเทศไทยจึงไม่ได้
หยุดอยู่ที่การสนับสนุนรายประเด็น แต่มุ่งไปสู่การเชื่อมโยงเสียงของผู้คน
ให้เข้ากับโครงสร้างที่ก่อให้เกิดการละเมิดสิทธิครอบคลุมทั้งการลงชื่อสนับสนุน
การมีส่วนร่วมในช่องทางออนไลน์ และการเขียนจดหมาย โดยกิจกรรมเกิดขึ้น
ทุกภูมิภาคทั่วประเทศ สะท้อนให้เห็นถึงความพยายามในการขยายการ
มีส่วนร่วมได้ขยายออกไปนอกศูนย์กลางเมือง และเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายใหม่
ในระดับพื้นที่ ขณะเดียวกันยังร่วมมือกับสื่อมวลชนเพื่อขยายความเข้าใจของ
สาธารณะต่อประเด็นสิทธิมนุษยชนอย่างต่อเนื่อง

จดหมายของคน
ลือหน้าต่ำ
มองเพื่อนให้ชัดแจ้ง

การดำเนินงานที่ครอบคลุมยังคงไม่ทั้ง ผู้ได้รับผลกระทบจากการใช้สิทธิเสรีภาพ ไล่ตั้งแต่การส่งจดหมายหาผู้ที่ยังคงอยู่ใน เรือนจำผ่านแคมเปญ “ปล่อยเพื่อนเรา” หรือ “FreeRatsadon” เพื่อยืนยันว่า ผู้ต้องขัง ทางการเมือง 73 คน ยังไม่ถูกปล่อยและยังคง อยู่ในการรับรู้ของสาธารณะ ควบคู่กับการ ตั้งคำถามต่อกรอบกฎหมายและการจำกัด สิทธิ ซึ่งจะส่งผลโดยตรงต่อพื้นที่ของการ เปลี่ยนแปลงเชิงนโยบาย เมื่อปัญหาดังกล่าว ไม่ถูกมองเป็นเรื่องเฉพาะบุคคล นอกจาก นั้นแล้วยังได้สนับสนุนให้เกิดเครือข่ายญาติ ผู้เสียหายจากการถูกบังคับบุคคลสูญหาย เพื่อเชื่อมโยงเยียวยาจิตใจและให้การ สนับสนุนซึ่งกันและกัน

“ สิ่งที่ต้องการคือเสรีภาพ แต่ในระหว่างที่รอ การมีจดหมายเข้าไป มันคือการฮิลใจ ให้กำลังใจทุกๆ คนว่ายังมีคนที่ไม่ลืมเราเป็น ข้อความที่กล้าให้เรานอบน้อม และพร้อมนี้เข้าตื่นอันได้ใหม่ ”

ขณะที่การรณรงค์ ผ่านกระบวนการเขียนจดหมายภายใต้แคมเปญ “เขียน เปลี่ยน โลก” หรือ “Write for Rights” ก็ได้เขียนจดหมายถึงผู้ต้องขังทางการเมืองก็ได้ มีบทบาทสำคัญในการเชื่อมโยงเรื่องราวของบุคคลเข้ากับบริบทที่กว้างขึ้น โดยใช้ การเล่าเรื่องควบคู่กับข้อมูลเชิงโครงสร้าง ทำให้ผู้รับสารสามารถมองเห็นความ เชื่อมโยงระหว่างประสบการณ์ส่วนบุคคลกับระบบที่ก่อให้เกิดการละเมิดสิทธิ และ ทำให้ผู้ถูกละเมิดสิทธิรู้ว่าพวกเขาไม่ได้ต่อสู้เพียงลำพัง

หากเสียงถึงรัฐบาล ย้ำความคาดหวัง
พ.ร.บ.ป้องกันกรรมาณ-อุ้มหาย
ต้องใช้ได้จริง!

สอดคล้องกับการดำเนินงาน
สื่อสารอย่างเป็นระบบของ
แอมเนสตี้ ที่ร่วมนำเสนอเนื้อหา
ในการยกระดับจากปัญหา
กรณี เป็นการสร้างการมีส่วนร่วม
เพื่อเรียกร้องการแก้ไขปัญห
ด้วยการเผยแพร่ผ่านสื่อ
ออนไลน์ เพราะภายใต้บริบทที่มี
วาทกรรมแข่งขัน กับความพยายาม
ลดทอนความน่าเชื่อถือของภาค
ประชาสังคม การรักษาเสียง
เหล่านี้ให้คงอยู่ในพื้นที่สาธารณะ
จึงไม่ใช่เพียงการสื่อสาร แต่เป็น
การยืนยันการมีอยู่ของความ
เป็นธรรมในสังคม

จนถึงตอนนี้
'คดีการเมือง' ยังไม่เคยเจียบ

ชวนโพสต์รูปภาพ
ที่คุณเคยใช้สิทธิในเสรีภาพ
การแสดงออก

บอก
เขา
ว่า
เรา
ไม่ล้ม

WRITE FOR RIGHTS
AMNESTY

กว่า 6 แสนเสียงทั่วโลก

ร่วมทวงอิสรภาพให้กับ "มานฮิล อัล-โอตัยบี"

ที่ถูกจำคุก 11 ปี เพียงเพราะ

สนับสนุนสิทธิผู้ลี้ภัยในซาอุดีอาระเบีย

แอมเนสตี้ยื่นจดหมายถึง
สมว.ยุติธรรมซาอุดีอาระเบีย

เสียงที่เรา่วมเปล่ง เพื่อดังไกลข้ามพรมแดน

เพื่อยืนหยัดร่วมกันสู่แรงกดดันระดับสากล

ในโลกที่การละเมิดสิทธิมนุษยชนไม่ได้หยุด
อยู่แค่เส้นเขตแดนของประเทศใดประเทศ
หนึ่ง การส่งเสียงจึงไม่อาจจำกัดอยู่เพียง
ในรั้วบ้าน การทำงานด้านสิทธิมนุษยชนจึง
จำเป็นต้องเชื่อมโยงกันในระดับสากล เพื่อยืน
หยัดไม่ยอมรับการละเมิดสิทธิที่เกิดขึ้น
ไม่ว่าที่ใดก็ตาม

ปีที่ผ่านมา แอมเนสตี้ ประเทศไทย ได้มี
บทบาทในการขับเคลื่อนประเด็นสิทธิมนุษยชน
ในระดับระหว่างประเทศ ทั้งในฐานะส่วนหนึ่ง
ของขบวนการระดับโลก และในฐานะผู้มี
บทบาทในการตรวจสอบการดำเนินงานของ
รัฐไทยในเวทีสากล

การส่งเสียงถึงคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ (UN Human Rights Council: HRC) สะท้อนบทบาทในการติดตาม ตรวจสอบ และยื่นข้อเสนอแนะต่อรัฐบาลไทย ในช่วงที่ประเทศไทยดำรงตำแหน่งสมาชิกระหว่างปี 2568 - 2570 ขณะเดียวกัน การทำงานร่วมกับเครือข่ายระดับโลก เช่น การเข้าร่วม Global Gaza Action ผ่านกิจกรรม Light Up Night เพื่อเรียกร้องการหยุดยิงในฉนวนกาซา แสดงให้เห็นถึงการยืนหยัดร่วมกับประชาคมระหว่างประเทศ ในการต่อต้านความรุนแรงและเรียกร้องความยุติธรรม

แรงกดดันจากการรณรงค์ทั้งในระดับสากลและในประเทศไทย ยังมีส่วนสนับสนุนให้เกิดผลลัพธ์เชิงรูปธรรม เช่น

TikToker เนท นอาหารา ซึ่งเคยถูกพุดถึงในแคมเปญ Write for Rights 2567 ของเรา ได้รับการปล่อยตัวแล้วหลังจากได้รับอภัยโทษจากประธานาธิบดี และเพียงไม่กี่วันถัดมา ชาวเองโกลาจำนวนอีก 4 คนที่ถูกจองจำอย่างไม่เป็นธรรมเพียงเพราะวิจารณ์รัฐบาลก็ได้รับการปล่อยตัวเช่นกัน

อเล็กซานดรา สโกซิเลนโก ศิลปินและนักเคลื่อนไหวชาวรัสเซีย เธอคือหนึ่งในเคส Write for Rights 2565 ที่แอมเนสตี ประเทศไทยได้หยิบยกเรื่องราวของเธอมาทำงานรณรงค์ โดยหลังจากจบแคมเปญ เราได้รับจดหมายและโปสการ์ดรวมกันกว่า 5,852 ชิ้น ได้รับการปล่อยตัวจากเรือนจำในรัสเซีย อเล็กซานดราพูดถึงความท้าทายที่ต้องเผชิญและความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันจากทั่วโลกที่ช่วยทำให้เธอเข้มแข็งและยืนหยัดต่อไปได้ ซึ่งสะท้อนพลังของการเคลื่อนไหวร่วมกันข้ามพรมแดนสามารถกดดันและสำเร็จได้จริง

ในระดับภูมิภาค การเปิดโปงประเด็นการบังคับส่งกลับ (Forced Returns) และเครือข่ายค้ามนุษย์/สแกมเมอร์ในกัมพูชา สะท้อนบทบาทในการติดตามและผลักดันประเด็นสิทธิมนุษยชนที่มีความเชื่อมโยงข้ามประเทศ เพราะประเทศไทยมีพันธกรณีภายใต้หลักการไม่ส่งกลับ (Non-Refoulement Principle) ห้ามไม่ให้ส่งกลับบุคคลไม่ว่าในกรณีใดๆ ก็ตาม หากบุคคลดังกล่าวเสี่ยงภัยที่จะได้รับการทรมานหรือการละเมิดสิทธิมนุษยชนร้ายแรงอื่นๆ

ขณะเดียวกันการตอบสนองต่อวิกฤต เช่น เหตุการณ์แผ่นดินไหวในเมียนมาเมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2568 ผ่านการเรียกร้องให้มีการเข้าถึงความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมอย่างไม่มีเงื่อนไข และการคุ้มครองกลุ่มเปราะบาง สะท้อนบทบาทของการทำงานด้านสิทธิมนุษยชนในสถานการณ์ฉุกเฉิน

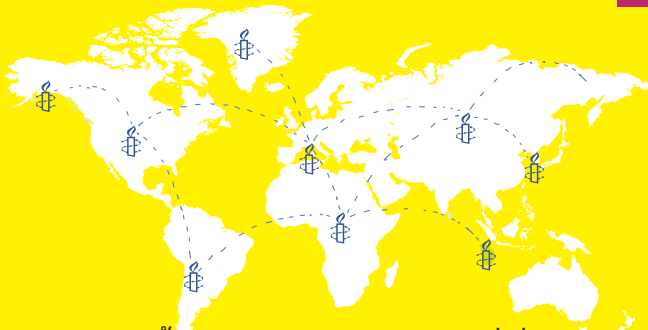
การตอบสนองต่อสถานการณ์ของ จาง จ๋าน ที่ถูกควบคุมตัวโดยพลการและเรียกร้องให้ปล่อยตัวทันทีในเดือนมีนาคม 2568 โดยเธอเป็นหนึ่งในนักข่าวอิสระที่ใช้สิทธิในเสรีภาพในการแสดงออกในการรายงานข่าวที่เกี่ยวกับการละเมิดสิทธิมนุษยชนในประเทศจีน เธอถูกควบคุมตัวครั้งแรกเมื่อวันที่ 14 พฤษภาคม 2563 หลังเดินทางไปยังเมืองอู่ฮั่น ประเทศจีน เพื่อรายงานสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ที่กำลังเกิดขึ้นในขณะนั้น

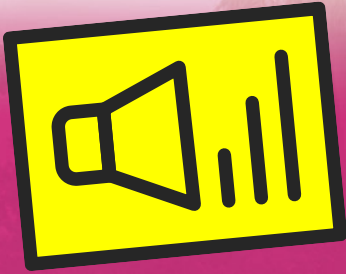
ในช่วง มิน อ่อง หล่าย ได้เดินทางมาในประเทศไทย แอมเนสตีได้เผยแพร่ตัวเลขคนที่ถูกสังหาร ถูกควบคุมตัวโดยมีขบและผู้พลัดถิ่นที่เกิดขึ้นจากการรัฐประหารปี 2564 มีผู้คนออกมาร่วมยืนยันไม่ยอมรับอาชญากรรมสงครามและการละเมิดสิทธิมนุษยชนในเมียนมา กับเราโดยการแชร์ข้อความกว่า 5,000 ครั้ง

รวมทั้งการตอบโต้ต่อสถานการณ์เร่งด่วน เช่น กรณีการส่งกลับชาวอุยกูร์กว่า 40 ชีวิต แอมเนสตีเรียกร้องให้รัฐบาลไทยและรัฐบาลจีนเปิดเผยที่อยู่ของบุคคลเหล่านี้ และหากพวกเขายังคงถูกควบคุมตัวอยู่ รัฐบาลจะต้องรับรองว่าสิทธิของพวกเขาจะได้รับการคุ้มครองอย่างเต็มที่ รวมถึงสิทธิที่จะไม่ถูกทรมานหรือถูกปฏิบัติอย่างโหดร้ายหรือไร้มนุษยธรรม

การดำเนินงานเหล่านี้สะท้อนให้เห็นว่า “เสียง” ที่เริ่มต้นจากจุดใดจุดหนึ่งสามารถถูกขยายและเชื่อมโยงไปสู่ระดับโลกได้ ผ่านการทำงานร่วมกันของเครือข่ายและขบวนการระหว่างประเทศ ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการสร้างความเปลี่ยนแปลงในประเด็นสิทธิมนุษยชนในระยะยาว

THE AMPLIFY

แอมเนสตี้ ประเทศไทย
กับการขยายเสียง
เพื่อสื่อสาร
ประเด็นสิทธิมนุษยชน
และการยื่นหยัด
เคียงข้าง
ผู้ที่ถูกละเมิดสิทธิ

การดำเนินงานของแอมเนสตี้ครอบคลุมทั้งมิติของการสื่อสาร การมีส่วนร่วมทางดิจิทัล ปฏิบัติการรณรงค์เชิงนโยบาย และการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในด้านสิทธิมนุษยชน การจัดทำรายงานและองค์ความรู้ การระดมพลังสาธารณะและสมาชิก ตลอดจนการยื่นเคียงข้างนักปกป้องสิทธิมนุษยชนและผู้ที่ถูกละเมิดสิทธิ

การทำงานร่วมกับกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่และในระดับภูมิภาค ทำให้ประเด็นสิทธิมนุษยชนยังคงถูกพูดถึงในพื้นที่สาธารณะอย่างต่อเนื่อง และสามารถขยายไปสู่การถกเถียงเชิงนโยบาย รวมถึงการนำเสนอในเวทีสากล

เพราะสิทธิมนุษยชนไม่ได้เป็นเพียงตัวบท
 ในรายงาน หรือประเด็นบนเวทีนโยบาย แต่
 เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวัน การทำงานจึง
 ดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สิทธิมนุษยชน
 ยังคงอยู่ในทุกช่วงเวลาของสังคมตลอด
 24 ชั่วโมง และต่อไปนี้คือผลลัพธ์ของกิจกรรม
 และผลกระทบเชิงบวกที่เกิดขึ้นต่อสถานการณ์
 ด้านสิทธิมนุษยชนที่ดำเนินงานโดย แอมเนสตี
 อินเตอร์เนชันแนล ประเทศไทย

จะพัฒนา
ต้องมาฟัง
เจ้าของบ้าน

24 HOURS OF HUMAN RIGHTS

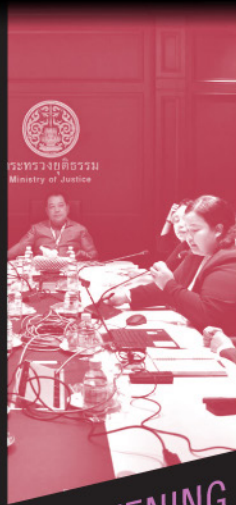
สิทธิมนุษยชนในชีวิตประจำวัน

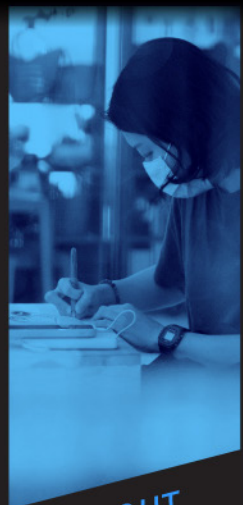
MORNING
AWARENESS

AFTERNOON
ACTION

EVENING
SOLIDARITY

NIGHT
HOPE

แอมเนสตี้ ประเทศไทย ทำให้เรื่องสิทธิมนุษยชนอยู่ในการถกเถียงพูดคุยครอบคลุมทั้งพื้นที่จริงและพื้นที่ออนไลน์ ด้วยการจัดกิจกรรม

ห้องเรียนสิทธิมนุษยชน 99 ห้องเรียน ใน 14 จังหวัด โดยสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่ผู้สนใจ โดยผู้เข้าเรียนจำนวน 4,737 คน ผู้เข้าร่วม 77% จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 1,924 คน มีความเข้าใจเรื่องสิทธิมนุษยชนมากขึ้นหลังเสร็จสิ้นกิจกรรม

การทำงานกับกลุ่มนักศึกษา **แอมเนสตี้คลับ** 14 กลุ่มจากมหาวิทยาลัยหลายแห่งกระจายทั่วประเทศ เพื่อจัดกิจกรรมรณรงค์เรื่องสิทธิมนุษยชนครอบคลุมหลายประเด็น ทั้งความหลากหลายทางเพศ สิทธิในเสรีภาพการแสดงออก สิทธิชุมชน สิทธิมนุษยชนข้ามพรมแดน

MORNING AWARENESS

เปลี่ยนความไม่รู้ให้กลายเป็น
“การตระหนักรู้” เข้าถึงผู้คนนับล้าน

MORNING AWARENESS

แอมเนสตี้เปิดตัวแบบทดสอบ **Activeverse** เว็บไซต์อินเทอร์เน็ตแอคทีฟ ที่เชิญชวนคนทั่วไปให้เข้ามาทดลองเล่นเกม ภายใต้คอนเซ็ปต์ “Gamified Activism” ซึ่งมีผู้เข้าร่วมแล้วกว่า 23,986 ครั้ง สะท้อนให้เห็นถึงความสนใจและความต้องการมีส่วนร่วมของสาธารณะต่อประเด็นสิทธิมนุษยชนในรูปแบบที่เข้าถึงได้มากขึ้น

Activism space ภายใต้การสนับสนุนและดำเนินงานของแอมเนสตี้ประเทศไทยร่วมกับภาคีเครือข่าย สร้างการเรียนรู้และทักษะด้านสิทธิ และงานรณรงค์ให้กับผู้เข้าร่วมกิจกรรม จำนวน 40 คน

มีส่วนร่วมวางรากฐานให้ขบวนการสิทธิมนุษยชนในประเทศไทย ด้วยการ**จัดอบรมอาสาสมัครสิทธิ** 27 คน เพื่อเป็นกระบวนกรในการจัดห้องเรียนสิทธิมนุษยชนต่อไป

แอมเนสตี้ ประเทศไทยได้**เริ่มทำความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาระดับมัธยมศึกษา** อย่างโรงเรียนสวนกุหลาบนนทบุรี ภายใต้ความเชื่อว่า “การศึกษาไม่เท่ากับโอกาส หากปราศจากการเรียนรู้เรื่องสิทธิมนุษยชนตามหลักสูตร” โดยมีข้อตกลงในการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ สื่อ เครื่องมือ และเทคโนโลยีทางวิชาการ และการส่งเสริมกิจกรรมด้านสิทธิมนุษยชนทั้งในและนอกประเทศ

ร่วมงานกับเครือข่ายทำงานประเด็นธุรกิจกับสิทธิมนุษยชนจนเกิดเครือข่ายที่ชื่อ **Community and Civil Society Coalition for Business and Human Rights Watch Network (CCBHR)** เพื่อส่งเสริมความเข้มแข็งในการติดตามแนวปฏิบัติที่เคารพสิทธิมนุษยชนในภาคธุรกิจและอุตสาหกรรม

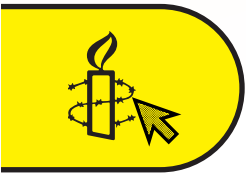
MORNING AWARENESS

ร่วมงาน **Bangkok Climate Action Week (BKKCAW)** ขยายกลุ่มใหม่สร้างการรับรู้ในประเด็นสิทธิที่อยู่อาศัยและเน้นย้ำว่าการพัฒนาที่แท้จริงต้องฟังเสียงของเจ้าของบ้าน

ตลอดทั้งปี พ.ศ. 2568 ได้**สร้างการมีส่วนร่วมของผู้คนจำนวนมากกว่า 29,669 ครั้ง** ในการร่วมสนับสนุนกิจกรรม ครอบคลุมทั้งการลงชื่อสนับสนุน การมีส่วนร่วมในช่องทางออนไลน์ การเข้าร่วมกิจกรรม และการเขียนจดหมาย โดยกิจกรรมเกิดขึ้นอย่างน้อย 34 พื้นที่ทั่วประเทศ

ดำเนิน**งานสื่อสาร**อย่างมียุทธศาสตร์ ผ่านทุกช่องทางขององค์กร เข้าถึงผู้คนอย่างน้อย 6.8 ล้านคนจาก 4 แพลตฟอร์มออนไลน์

(ข้อมูลวันที่

1 ม.ค. 2025 - 31 ธ.ค. 2025)

ตลอดปี 2568 แอมเนสตี ประเทศไทย ได้ปฏิบัติการอย่างต่อเนื่องเพื่อทำให้เกิดการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนหลากหลายมิติ โดยสามารถจำแนกออกเป็น

ยื่นหนังสือ 8 ครั้ง ได้แก่

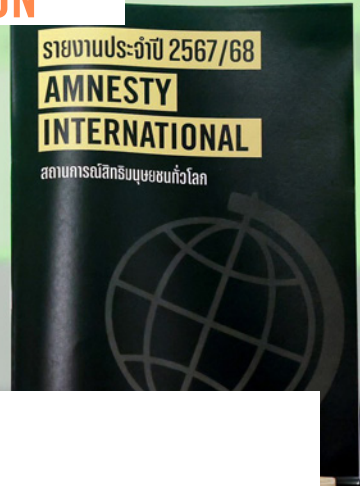
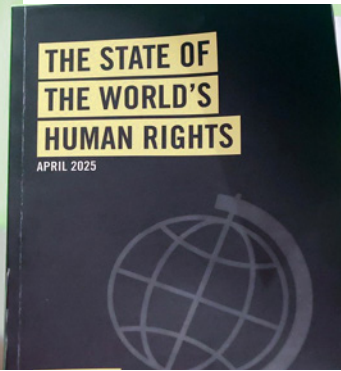
- ▶ ยื่นข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. 2558 เพื่อประกอบการพิจารณาของสำนักงานตำรวจแห่งชาติในการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย
- ▶ ยื่นรายงานคู่ขนานต่อคณะกรรมการว่าด้วยการขัดความไม่เท่าเทียมทางเพศต่อสตรี (CEDAW) ให้คณะกรรมการฯ ได้รับข้อมูลที่รอบด้าน โดยเฉพาะประเด็นการนำความเป็นผู้หญิงและอัตลักษณ์ของกลุ่ม LGBTI มาใช้เป็นเครื่องมือในการโจมตี ทั้งในพื้นที่ออนไลน์และในชีวิตจริง
- ▶ ยื่นจดหมายแก่ผู้นำฝ่ายค้านในการผลักดัน ร่าง พ.ร.บ.นิรโทษกรรมประชาชน
- ▶ ยื่นจดหมายเปิดผนึกครบรอบ 4 ปี พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้นुकคนสูญหาย พ.ศ. 2565
- ▶ ยื่นหนังสือ กรณี พายุ บุญโสภณ ทวงถามความยุติธรรมที่ล่าช้า

AFTERNOON ACTION

ขยับเพื่อขับเคลื่อนนโยบาย

AFTERNOON ACTION

ออกแถลงการณ์หรือรายงาน

- ▶ จัดทำ “รายงานสถานการณ์สิทธิมนุษยชนทั่วโลก ประจำปี 2567/68” เพื่อเปิดเผยเรื่องการใช้เทคโนโลยีสอดแนม (Digital Surveillance) และการโจมตีทางไซเบอร์ต่อนักปกป้องสิทธิมนุษยชน ซึ่งส่งผลให้มีการเรียกร้องให้รัฐบาลไทยตรวจสอบการกระทำของหน่วยงานความมั่นคง
- ▶ แถลงข้อเรียกร้องให้ยุติการดำเนินคดีต่อผู้ชุมนุมประท้วงโดยสงบอย่างไม่มีเงื่อนไข จากกรณีแรงงานยานยนต์และกลุ่มทะลุฟ้า เข้ารับทราบข้อกล่าวหาใน คดี พ.ร.บ.ชุมนุมฯ ณ สถานีตำรวจนครบาลดุสิต
- ▶ เรียกร้องให้รัฐไทยเปิดเผยข้อมูลผลกระทบน้ำและสิ่งแวดล้อม และคุ้มครองสิทธิของชุมชน นักวิชาการ และนักกิจกรรมกรณีสารพิษข้ามพรมแดนในแม่น้ำกก
- ▶ รายงานฉันทิอทรัพย์สินของคนอื่น: การเป็นทาส การค้ามนุษย์ และการทรมานในศูนย์สแกมเมอร์ของกัมพูชา
- ▶ แสดงความกังวลต่อกรณีการสังหาร นายลิม กิมยา อดีต ส.ส. พรรคกู้ชาติกัมพูชา ซึ่งถูกยิงเสียชีวิตกลางกรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 7 มกราคม 2568
- ▶ เรียกร้องให้รัฐบาลไทยและรัฐบาลจีนเปิดเผยที่อยู่ของชาวอุยกูร์กว่า 40 ชีวิต จากกรณีการส่งกลับหากพวกเขายังคงถูกควบคุมตัวอยู่
- ▶ ร่วมเรียกร้องให้เรือที่มีภารกิจช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมสามารถเทียบท่าได้อย่างปลอดภัยในประเทศอิสราเอล

AFTERNOON ACTION

จัดงานที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนขบวนการเคลื่อนไหว ทั้งภายในและต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง

- ▶ ลงพื้นที่ปฏิบัติการโดยเฉพาะการลงพื้นที่เพื่อขยายเสียงประเด็นสิทธิในที่อยู่อาศัย กรณีโครงการแลนด์บริดจ์ (Land Bridge) ชุมพร-ระนอง

- ▶ ร่วมส่งเสียงร่วมกับชุมชนในการต่อสู้คัดค้านเหมืองแร่ฟลูออไรต์ อำเภอแม่ลาน้อย จ. แม่ฮ่องสอน

- ▶ พาเยาวชนไปรู้จักและฟังเสียงของคนที่ได้รับผลกระทบอย่างเหมืองแร่โปแตส อำเภอด่านขุนทด จ.นครราชสีมา โดยการจัดค่าย **Human Rights Geek** มีเยาวชนเข้าร่วมและสะท้อนถึงการได้เข้าใจประเด็นมากขึ้นรวมถึงแรงบันดาลใจในการร่วมผลักดันสิทธิในที่อยู่อาศัยต่อไป

- ▶ จัดกิจกรรม **Run2Free** รุ่งเพื่อเสรีภาพ ร่วมกับเครือข่ายนิรโทษกรรมประชาชน

- ▶ จัดงานพูดคุยออนไลน์ **“Write for Rights: Asia Pacific Online Connect”** โดยมีแขกพิเศษคือ คุณ พัด คยองชอก นักเคลื่อนไหวเพื่อสิทธิผู้พิการจากเกาหลีใต้

เริ่มต้นจากการสนับสนุนสื่อและการขยายพื้นที่บอกเล่าเรื่องราวของสิทธิมนุษยชนอย่างต่อเนื่องที่แอมเนสตี ได้ดำเนินงานภายใต้ความร่วมมือกับสื่อมวลชน เพื่อขยายความเข้าใจประเด็นสิทธิมนุษยชนต่อสาธารณะ และยกระดับการรายงานข่าวที่ยึดหลักศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ผ่านการจัดเวทีแลกเปลี่ยน การให้ข้อมูลเชิงลึกจากรายงาน และการสนับสนุนให้ประเด็นที่ถูกมองข้าม เช่น เด็กไร้สัญชาติ สิทธิของผู้ต้องขัง และกลุ่มเปราะบาง กลับมาอยู่ในพื้นที่สาธารณะอีกครั้ง

การพาสื่อมวลชนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องลงพื้นที่ เช่น กิจกรรมที่เกาะพยาม ไม่ได้เป็นเพียงการเก็บข้อมูลภาคสนาม แต่เป็นกระบวนการที่ทำให้ “เสียงของผู้ได้รับผลกระทบ” ถูกถ่ายทอดสู่สาธารณะโดยตรง และช่วยยับยั้งการรับรู้จากการมองเป็นกรณีเฉพาะ ไปสู่การตั้งคำถามต่อโครงสร้างนโยบายและการพัฒนาในภาพรวม ควบคู่ไปกับการยืนยันสนับสนุนสิทธิในที่อยู่อาศัยและการมีส่วนร่วมทางนโยบาย ด้วยการติดตามผลกระทบจากโครงการแลนด์บริดจ์ (ระนอง) ผ่านกิจกรรม Press Tour โดยมีการพา 12 สื่อลงพื้นที่ เพื่อนำเสนอเสียงของชุมชนที่จะได้รับผลกระทบหากเกิดโครงการนี้ขึ้น

EVENING SOLIDARITY
พื้นที่ของการสนับสนุน
เพื่อทุกเสียงถูกให้ความสำคัญ

EVENING SOLIDARITY

ขณะที่การจัดมอบรางวัลสื่อมวลชนเพื่อสิทธิมนุษยชน ประจำปี 2567 (Media Awards 2024) มีส่วนสำคัญในการยกระดับมาตรฐานการรายงานข่าว และสร้างแรงจูงใจให้ประเด็นสิทธิมนุษยชนยังคงได้รับการนำเสนออย่างต่อเนื่องในสื่อกระแสหลัก เพื่อยกระดับคุณภาพการรายงานข่าวด้านสิทธิมนุษยชน และส่งเสริมบทบาทสื่อในฐานะกลไกการตรวจสอบอำนาจรัฐ

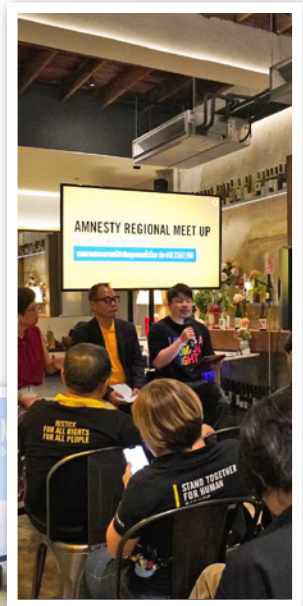

สำหรับการเชื่อมโยงนักกิจกรรมสู่เวทีระดับสากล แอมเนสตี้ สนับสนุนให้นักปกป้องสิทธิและเยาวชนเข้าถึงและมีส่วนร่วมกับกลไกสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ ทั้งการร่วมจัดทำรายงานข้อเสนอแนะ และการเข้าร่วมกระบวนการของคณะกรรมการสิทธิเด็กแห่งสหประชาชาติ ผ่านการจัดประชุมรับฟังความเห็น และส่งข้อมูลประกอบ “ความคิดเห็นทั่วไปฉบับที่ 27” ซึ่งเป็นก้าวสำคัญในการนำประสบการณ์และเสียงจากพื้นที่ไปสู่เวทีระดับโลก ทำให้ประเด็นที่เกิดขึ้นในประเทศไทยไม่ถูกจำกัดอยู่เพียงในระดับชาติ แต่สามารถสร้างแรงกดดันและความรับผิดชอบในระดับนานาชาติ

EVENING SOLIDARITY

ในกรณีของ**การใช้สิทธิในเสรีภาพการแสดงออกและการชุมนุม** การติดตามสถานการณ์อย่างต่อเนื่อง เช่น วาระครบรอบเหตุสลายการชุมนุม APEC 2022 และการยื่นหนังสือต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม และผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ มีส่วนช่วยยับยั้งกรณีจากเหตุการณ์เฉพาะบุคคล ไปสู่การตั้งคำถามเชิงโครงสร้างต่อการใช้ความรุนแรงโดยรัฐ และสร้างแรงกดดันให้เกิดการตรวจสอบและความรับผิดชอบ

ขณะเดียวกัน **การสร้างพื้นที่การมีส่วนร่วม** ผ่านกิจกรรมอย่าง **Regional Meet Up** และการจัดฉายภาพยนตร์และเสวนาในพื้นที่ส่วนภูมิภาค ทั้งเชียงใหม่ และ สงขลา ช่วยสร้างบทบาทในการเชื่อมโยงสมาชิก และเครือข่ายนักกิจกรรมให้เกิดการแลกเปลี่ยน เรียนรู้ สร้างความร่วมมือกันในการขับเคลื่อนงานสิทธิมนุษยชนในระยะยาว

EVENING SOLIDARITY

นอกจากนี้ แอมเนสตี ยังได้จัดกิจกรรม **"LIGHT UP NIGHT: จุดแสงให้กาซา"** เพื่อเรียกร้องให้เกิดการหยุดยิงและยุติความรุนแรงในฉนวนกาซา ควบคู่กับการเข้าร่วมแคมเปญ **Let Children Live** แคมเปญระดับโลกที่มุ่งเรียกร้องให้มีการคุ้มครองพลเรือน โดยเฉพาะเด็กชาวปาเลสไตน์ที่ยังมีชีวิตอยู่ ท่ามกลางผลกระทบอันรุนแรงจากสงครามที่โลกไม่อาจเพิกเฉยได้ การดำเนินกิจกรรมดังกล่าว สะท้อนบทบาทของแอมเนสตี ในการเชื่อมโยงประเด็นสิทธิมนุษยชนระดับโลก เข้ากับการมีส่วนร่วมของสาธารณะในประเทศไทย พร้อมสร้างพื้นที่ให้ผู้คนได้ร่วมส่งเสียงและแสดงจุดยืนต่อวิกฤตด้านมนุษยธรรมที่เกิดขึ้นในระดับสากล

ทั้งหมดนี้สะท้อนให้เห็นว่า การสร้างผลกระทบด้านสิทธิมนุษยชนไม่ได้เกิดจากกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง แต่เป็นผลจากการสะสมของการทำงานที่เชื่อมโยงกัน ทั้งในระดับพื้นที่ ระดับประเทศ และระดับสากล ซึ่งร่วมกันขยายเสียง สร้างการรับรู้ และนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างในระยะยาว

แม้ว่าร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมประชาชน ที่แอมเนสตี และเครือข่ายภาคประชาสังคมมีส่วนร่วมเสนอ จะถูกลงมติไม่ผ่านในกระบวนการนิติบัญญัติของรัฐสภาเมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม 2568 แต่การรณรงค์ครั้งนี้ได้สร้าง “ผลกระทบที่มีความหมาย” อย่างชัดเจน ได้แก่

- ▶ เกิดการมีส่วนร่วม (กดไลค์ แชร์ แสดงความคิดเห็น) มากกว่า 47,000 ครั้งบนหลายแพลตฟอร์ม ภายใต้แคมเปญ #FreeRatsadon
- ▶ มีผู้เข้าร่วมกิจกรรมออฟไลน์ 5 ครั้ง รวม 167 คน (ไม่รวมผู้เข้าชมนิทรรศการและบูธทำโปสเตอร์)
- ▶ มีผู้ร่วมลงชื่อสนับสนุนร่างกฎหมายรวม 35,905 คน

มากกว่า
47,000
ครั้ง

กิจกรรม
ออฟไลน์
167 คน

ร่วมลงชื่อ
35,905
คน

NIGHT HOPE

จุดประกายให้ทุกความหวัง
ในวันที่สิทธิมนุษยชน
ถูกตั้งคำถามถึงความมืดหม่น

- ▶ เป็นครั้งแรกที่คดีที่เกี่ยวข้องกับมาตรา 112 ถูกหยิบยกอภิปรายในรัฐสภาผ่านร่างกฎหมายที่ริเริ่มโดยภาคประชาสังคม
- ▶ เกิดและเสริมความแข็งแกร่งของความร่วมมือเชิงยุทธศาสตร์กับศูนย์ทนายความเพื่อสิทธิมนุษยชน เครือข่ายภาคประชาสังคม ศิลปิน อาสาสมัคร และสมาชิกรัฐสภา

นี่ไม่ใช่เพียงการผลักดันนโยบาย แต่คือการเปลี่ยนบทสนทนาในสังคม ขยับขอบเขตของ “สิ่งที่เป็นไปได้” และยืนหยัดเคียงข้างผู้ที่สิทธิถูกละเมิดอย่างชัดเจนและทรงพลัง

ขณะเดียวกัน การไม่ทอดทิ้งผู้ได้รับผลกระทบจากการใช้สิทธิเสรีภาพ และการต้องคดีทางการเมือง ยังเป็นเรื่องที่แอมเนสตีให้ความสำคัญอย่างต่อเนื่อง เริ่มจากเมื่อวันที่ 25 มิถุนายน 2568 ที่หน้าศาลอาญารัชดา แอมเนสตี ประเทศไทย จัดกิจกรรมเชิงสัญลักษณ์ **“Solidarity for Arnon: We Are All Arnon – Raise Your Sign, Stand for Justice”** ภายใต้แคมเปญ **Write for Rights** เพื่อส่งเสียงให้กำลังใจอาชนกั นำภา รวมถึงเรียกร้องให้ยุติการดำเนินคดีอาญาทั้งหมด ให้สิทธิในการประกันตัวและปล่อยตัวเขาโดยทันทีและไม่มีเงื่อนไข

ไม่เพียงแค่นั้น ยังมีกิจกรรมที่สอดคล้องกับการเขียนจดหมายในแคมเปญ FreeRatsadon ที่เกิดการมีส่วนร่วมกับแคมเปญมากกว่า 2,000 ครั้งจากการจัดกิจกรรมใน 14 พื้นที่ทั่วประเทศตลอดปี 2568 รวมทั้งนิทรรศการ **Freedom Beyond Walls** (ณ หอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร) นำมาสู่การได้รับโปสการ์ดและจดหมายมากกว่า 10,195 ฉบับ ที่ร่วมสื่อสารถึงผู้ต้องขังทางการเมืองและได้รับส่งมอบถึงมือผู้ต้องขังทั้ง 73 คน แล้ว 6,286 ฉบับ แต่แม้จะสามารถส่งไปถึงก็เต็มไปด้วยอุปสรรค เช่น ในเรือนจำบางแห่งมีกรณีที่ต้องขังบางรายได้รับจดหมาย แต่บางรายถูกตีกลับ โดยมีแนวปฏิบัติที่ไม่สอดคล้องกัน จดหมายส่วนใหญ่ที่ส่งไปยังเรือนจำกลางบางขวางถูกตีกลับโดยระบุเหตุผลหน้าของจดหมายว่าไม่รับพัสดุไปรษณีย์ โดยในช่วงเดือนกุมภาพันธ์-ต้นเดือนมีนาคม 2568 มีการย้ายผู้ถูกคุมขังจากคดีการเมืองจากเรือนจำพิเศษกรุงเทพฯ จำนวนอย่างน้อย 8 คน ไปยังเรือนจำนี้ รวมทั้งกรณีมีการตรวจสอบเนื้อหาจดหมายอย่างเข้มงวด โดยมีการแก้ไขหรือปฏิเสธการส่งจดหมายและไม่ชี้แจงเหตุผล

แม้จดหมายบางฉบับจะถูกทำให้ลบลือน ถูกตีกลับ หรือไม่เคยไปถึงปลายทาง แต่การเขียนจดหมายไม่เคยหยุดลง เพราะสำหรับผู้ที่ถูกคุมขังจากการเพียงแสดงออกทางการเมือง ทุกถ้อยคำที่ถูกระดมจากภายนอกส่งเข้าไปจากมือหนึ่ง ไปสู่อีกมือหนึ่ง นั่นคือการยืนยันว่าพวกเขายังมีตัวตน แม้เสียงเหล่านี้อาจไม่ได้ดังกึกก้องในที่สาธารณะ แต่ยังคงถูกส่งต่ออย่างเงียบงันและในความเงียบนี้ คือจุดเริ่มต้นของการเปลี่ยนแปลงที่กำลังเกิดขึ้น

Whisper of Change

เสียงจากความเงียบ ที่ยังคงทำให้เคลื่อนไหว

ผมอ่านทุกข้อความที่ส่งมา อ่านทีไร
น้ำใสๆ ก็รินดวงตาทุกครั้ง ผมต้องยอม
เพื่อนๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกๆ คนที่
ยังห่วงใย และคอยส่งกำลังใจให้กับ
พวกเรานักโทษทางการเมืองเสมอมา
สิ่งเหล่านี้จะไม่เกิดขึ้นเลยหากว่าพวกเรา
ไม่มีปฏิสัมพันธ์ และอุดมการณ์เพื่อสิทธิ
และเพื่อสังคมร่วมกันผมและเพื่อนอาจ
โชคร้ายที่โชคชะตาไม่เข้าข้าง เลยต้อง
ถูกคุมขังให้สิ้นอิสรภาพทางกาย แม้ตัว
จะถูกคุมขัง แต่หัวใจยังภักดีต่ออุดมการณ์
เพื่อสิทธิเสรีภาพทางสังคมเหมือนเดิม
ท้ายที่สุดผมขอให้ทุกท่านและครอบครัว
มีแต่ความสุขความเจริญครับ

วุฒิ

หนึ่งผู้ที่ถูกคุมขังในคดี ม.112 จาก
กรณีโพสต์เฟซบุ๊ก จำนวน 12 ข้อความ

(เขาอายุ 50 ปี และถูกพิพากษาจำคุก
12 ปี 72 เดือน หรือราว 18 ปี)

การต่อสู้คือการย่ำดิน มันต้องย่ำ
ไปเรื่อยๆ ในขณะที่เดียวกัน ก็ต้อง
ต่อสู้ให้เป็นมนุษย์ พัก กินดื่มบ้าง
ต่อเติมกำลังใจให้กันและกัน...

ส่วนสำหรับจดหมายนั้น แค่ได้รู้
ว่าเพื่อนๆ ยกปากกาขึ้นมาเขียน
ถึงผมและผู้ต้องขังทางการเมือง
มันก็ต่อเติมพลังใจในการต่อสู้
ของผมได้

อานนท์ นำภา

ซึ่งใจ ซึ้งใจจริงๆ ที่ว่าป่าไม่ถูกลืม
ยังมีกำลังใจจากทุกคนข้างนอก
ป่าขอบคุณทุกคนที่เขียนจดหมาย
ถึงป่า ให้กำลังใจ ทำให้เรารู้สึกว่า
เราไม่ได้โดดเดี่ยว ยังให้ความสำคัญ
สำคัญกับเรา แล้วก็ทำให้เรารู้สึก
ภูมิใจ ขอบขอบคุณกำลังใจที่เขียน
ถึงป่า

อัญชัญ ปรีเลิศ

(27 สิงหาคม 2568
ป่าอัญชัญได้รับอิสรภาพอีกครั้ง)

ขอบคุณแอมเนสตี ที่เอาเรื่องราวของ
ผู้ถูกละเมิดสิทธิไปประชาสัมพันธ์ต่อ
ทั้งๆ ที่ประเทศไทยเองยังไม่กล้าพูดถึง

ก๊วกร วิถิตน

“ดีใจมากๆ ค่ะที่ได้รับจดหมายอ่านไปก็
ร้องไห้ไปคิดถึงไป คิดถึงอิสรภาพของ
ตัวเอง อดีเคยได้รับโปสการ์ดประมาณ
15 ใบ จากทางแอมเนสตี เมื่อปลาย
ปี 2567 หลังจากนั้นไม่มีอีกเลยค่ะ
ขอบคุณทุกคนที่ไม่ลืมอายนะคะ ทั้งๆ ที่
ก่อนหน้านี้หลายๆ ครั้งอายุคิดว่าทุกคน
ลืมอายุไปแล้ว วาระนิโรทโทษกรรมที่โดน
ปิดตกไป ยอมรับเลยว่าแอบร้องไห้และ
ผิดหวังมากๆ เพราะก่อนจะเข้าเรือน
จำมา อายุเองก็เป็นหนึ่งคนที่ขับเคลื่อน
ทุกแคมเปญที่เกี่ยวข้องกับผู้ต้องขัง
ทางการเมือง จนกลายมาเป็นผู้ต้องขัง
หญิงในวันนี้ อายุจะยังพยายามอยู่อย่าง
มีความหวังในคุก แม้ความจริงอายุจะ
รู้สึกผิดหวัง หดหู่ โดดเดี่ยว อายุเอง
ตกใจและหวั่นใจกับเรื่องคดีที่รอรับ
คำฟ้องและฟ้องแล้วอีกหลายคดี ซึ่ง
ทั้งหมดคือคดีทางการเมือง ขอขอบคุณ
ทุกคนที่ไม่ลืมอายนะคะ การเสพกำลังใจ
มันคือสิ่งที่ดีที่สุด...ขอบคุณ ที่เข้าใจเรา
และมองว่าสิ่งที่เราทำไม่สูญเปล่า”

(มีข้อความบางส่วนถูกลบ)

อาย กันต์ฤทัย

(27 สิงหาคม 2568
ครบ 1 ปี ที่อายุถูกคุมขัง)

ผมคงยกมือไหว้ ขอขอบคุณก่อน
เป็นอย่างแรก เพราะว่า จดหมาย
ทุกฉบับ ไม่ว่าจะเข้าได้หรือเข้า
ไม่ได้ มันมีค่าอย่างหาที่สุดไม่ได้
เพราะผมได้รับจดหมายจากทั่ว
ทุกหนทุกแห่ง ทั้งจากในและต่าง
ประเทศ จดหมายพวกนั้นทำให้
ทุกวันของผมมีค่า ไม่รู้สึกว่ามัน
เสียเปล่า ทำให้เรารู้ว่ามันยังมี
คนที่คิดถึงเราอยู่ ยังมีคนที่คอย
สนับสนุนเราอยู่ มันยังมีคนที่
หาทางทำให้ประเทศมันดีขึ้น...
เข้าใจแล้วว่าจดหมายมันมีค่า
แค่ไหน บางคนก็วาดรูป บางคน
ก็เขียน บางคนก็ส่งสัญลักษณ์
กอดถูกใจมา มันมีทุกความรู้สึก
ทุกช่วงเวลา

©ศูนย์กานายความเพื่อสิทธิมนุษยชน

ขบวนการ สิริภพ พุ่มพึ่งพกร

(27 สิงหาคม 2568
สิริภพได้รับอิสรภาพแล้ว)

ในโลกที่เสียงสามารถถูกทำให้เจ็บได้ง่ายดาย การที่เสียงหนึ่งยังคงอยู่ ไม่ใช่เรื่องบังเอิญ มันคือผลลัพธ์ของการทำงาน การยืนหยัด และการไม่ยอมปล่อยให้ความอยุติธรรมกลายเป็นเรื่องปกติ

เสียงที่คุณได้ยินในรายงานฉบับนี้ ไม่ได้เกิดขึ้นเอง แต่ถูกปกป้อง ถูกขยาย และถูกผลักดัน ให้ไปไกลกว่าที่มันเคยถูกจำกัดไว้

แต่ยังมีอีกหลากหลายกรณี “ถูกทำให้เจ็บ”
ตัวอย่าง 2 กรณีสำคัญ ได้แก่

โทษประหารชีวิต

แม้โลกจะยังคงเห็นความโหดร้ายของโทษประหารชีวิต แต่ก็ยังมีแสงริบหรี่แห่งความหวัง เพราะมีประเทศจำนวนมากยกเลิกโทษประหารอย่างเป็นทางการแล้ว ขณะที่พบว่าการรณรงค์เพื่อชีวิตของนักโทษประหารบางรายประสบความสำเร็จ และกระแสของโลกกำลังเคลื่อนเข้าสู่ยุคที่ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ต้องได้รับการปกป้องมากกว่าการทำลาย ปัจจุบันมี 113 ประเทศแล้วที่ยกเลิกโทษประหารชีวิตสำหรับความผิดทางอาญาทุกประเภท โดยรวมมี 145 ประเทศที่ยกเลิกโทษประหารชีวิตทั้งในทางกฎหมายและในทางปฏิบัติ แอมเนสตี้ยังคงยืนหยัดเคียงข้างทุกการรณรงค์เพื่อยุติโทษประหารชีวิต เพราะเมื่อเราลุกขึ้นพูดเสียงของเราสามารถเปลี่ยนชีวิตใครบางคนได้จากคำตัดสินที่เด็ดขาด สู่โอกาสที่จะมีชีวิตใหม่อีกครั้ง

คลิกเพื่ออ่าน
รายงาน
สถานการณ์
โทษประหารชีวิต
และการประหารชีวิต
ในปี 2568

กรณีเยาวชนถูกสั่งฟ้องในข้อหา

หลักเลี่ยงการเกณฑ์ทหาร

เกิดขึ้นกับอดีตกรรมการเยาวชนของ
แอมเนสตี้อินเตอร์เนชันแนล ประเทศไทย
เนติวิทย์ โชติภัทร์ไพศาล ซึ่งแอมเนสตี้อิน
ยืนยันว่า ภายใต้กฎหมายและมาตรฐาน
สิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ รัฐต้องไม่
ดำเนินคดีอาญา หรือควบคุมตัวผู้ที่ปฏิเสธ
เกณฑ์ทหารด้วยเหตุผลทางมโนธรรม โดย
ต้องจัดให้มีทางเลือกอื่นซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับการ
ทหาร สำหรับบุคคลที่มีความเชื่ออย่าง
ลึกซึ้งทางศีลธรรม ศาสนา หรือปรัชญา
แอมเนสตี้อธิ์ถือว่า ผู้ปฏิเสธการเกณฑ์ทหาร
ด้วยเหตุผลทางมโนธรรม คือผู้ที่ไม่อาจ
มีส่วนร่วมกับการปฏิบัติหน้าที่ทางทหาร
ไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยอ้อม เช่น การ
รับราชการในกองทัพ หรือการเข้าร่วม
ในสถานการณ์ความขัดแย้งทางอาวุธ ไม่ว่า
รูปแบบใด และเนติวิทย์ เข้าข่ายเป็น
ผู้ปฏิเสธเกณฑ์ทหารด้วยเหตุผลทาง
มโนธรรม และควรได้รับความคุ้มครอง
ตามหลักสิทธิมนุษยชนสากล

INSIGHT THE ORGANIZATION

เบื้องหลังผลลัพธ์ของการเปลี่ยนแปลง การสร้างสรรค์กิจกรรมรณรงค์ และปฏิบัติการต่างๆ ที่เกิดขึ้น ของ แอมเนสตี้อินเตอร์เนชันแนล ประเทศไทย ส่วนหนึ่งมาจากการ พัฒนาระบบภายในองค์กร ที่สามารถ รองรับการทำงานในระยะยาว ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในปี 2568 ได้มีความก้าวหน้าในการเสริมสร้างความเข้มแข็งขององค์กรในหลายมิติ ได้แก่

- ▶ การพัฒนาระบบการทำงาน ภายใน โดยนำเครื่องมือดิจิทัล มาใช้ในการบริหารจัดการงบประมาณและติดตามโครงการ ซึ่งช่วยเพิ่มประสิทธิภาพ ความโปร่งใส และการเข้าถึงข้อมูล ของทีมงาน ทำให้สามารถบริหาร ทรัพยากรและติดตามความ ก้าวหน้าได้อย่างเป็นระบบมากขึ้น

- ▶ **ด้านบุคลากร** มีการเสริมสร้างศักยภาพของทีมอย่างต่อเนื่อง ทั้งการต้อนรับบุคลากรใหม่ และการขยายบทบาทของเจ้าหน้าที่เดิม ส่งผลให้ทีมมีความยืดหยุ่นและสามารถปรับตัวต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงได้ดีขึ้น หนึ่งในเครื่องพิสูจน์สำคัญคือ การที่เจ้าหน้าที่ฝ่ายรณรงค์เชิงนโยบาย แอมเนสตี อินเตอร์เนชันแนล ประเทศไทย เผาซี ลำเต้ะ ได้รับรางวัลบุคคลผู้มีผลงานดีเด่นด้านการส่งเสริม ปกป้องและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ประจำปี 2568 สาขาสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง จากสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
- ▶ **การพัฒนาความร่วมมือกับภาคส่วนต่างๆ** ยังมีบทบาทสำคัญต่อความยั่งยืนขององค์กร โดยเฉพาะการร่วมจัดทำข้อเสนอทูลกับพันธมิตร เช่น กลไกการสนับสนุนจากสหภาพยุโรป ซึ่งช่วยกระจายแหล่งทุนและลดการพึ่งพาผู้สนับสนุนเพียงบางราย
- ▶ **ความร่วมมือกับเครือข่ายทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ** ยังช่วยเพิ่มศักยภาพในการใช้ทรัพยากรและองค์ความรู้ร่วมกัน ทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพและขยายผลได้มากขึ้น

ผลกระทบของการพัฒนาในมิตินี้สะท้อนผ่านความสามารถขององค์กรในการบริหารจัดการความซับซ้อน และรักษาการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง แม้ในบริบทที่มีข้อจำกัดด้านทรัพยากร

ที่สำคัญ บทบาทขององค์กรได้ขยายออกไปจากการเป็นผู้ดำเนินโครงการไปสู่การเป็น “ผู้เชื่อมโยง” ระหว่างผู้สนับสนุน พันธมิตร และองค์กรภาคประชาสังคม โดยเฉพาะในช่วงที่เกิดความท้าทายด้านงบประมาณในระดับประเทศและระดับโลก จนต้องมีการปรับตัวต่อบริบททางการเงินและการดำเนินงานที่เปลี่ยนแปลงไป

ในปี 2568 แอมเนสตี้ ประเทศไทย ดำเนินงานภายใต้ช่วงเปลี่ยนผ่านเชิงโครงสร้างขององค์กร ทั้งในด้านการกำกับดูแล การบริหารจัดการ ปีที่ผ่านมาเป็นช่วงเวลาของการสรรหาผู้อำนวยการคนใหม่ ซึ่งยังไม่สามารถแต่งตั้งได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด ส่งผลให้องค์กรปรับรูปแบบการบริหารมาอยู่ภายใต้ **“ทีมบริหารร่วม” (Joint Management Team)** โดย **ผู้บริหารระดับสูง (Senior Management Team)** ร่วมกับตัวแทนพนักงาน (**Staff Representative**) ในลักษณะของการบริหารแบบมีส่วนร่วม โดยใช้กระบวนการหารือและการลงมติร่วมกันในประเด็นสำคัญ เพื่อให้การตัดสินใจยังคงมีความโปร่งใส มีส่วนร่วม และสามารถดำเนินงานได้อย่างต่อเนื่อง

อย่างไรก็ตาม ในการบริหารจัดการภายใน องค์กรได้ดำเนินการ**ปรับโครงสร้างการทำงาน** ควบคู่กัน เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ด้านงบประมาณและความยั่งยืนในระยะยาว โดยมีการทบทวนบทบาท หน้าที่ และรูปแบบการดำเนินงานของแต่ละหน่วยงาน โดยองค์กรได้เริ่มขับเคลื่อน **การเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัล** เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน เสริมสร้างการตัดสินใจบนฐานข้อมูล นอกจากนี้ องค์กรอยู่ระหว่าง**การจัดทำยุทธศาสตร์เพื่อความยั่งยืน** โดยมุ่งเน้นการกระจายแหล่งรายได้ การเสริมสร้างความมั่นคงทางการเงิน และการพัฒนาศักยภาพองค์กรในระยะยาว

สำหรับ**ด้านธรรมาภิบาล** องค์กรยังคงดำเนินงานภายใต้โครงสร้างการกำกับดูแลของคณะกรรมการบริหาร และเชื่อมโยงกับโครงสร้างของขบวนการแอมเนสตี้ ในระดับสากล ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการกำหนดทิศทางเชิงนโยบาย มาตรฐานการทำงาน และความรับผิดชอบต่อพันธกิจด้านสิทธิมนุษยชนในระดับโลก

บทเรียนสำคัญ

ประสบการณ์ในปี 2568 ที่ผ่านมา ได้สะท้อนบทเรียนสำคัญหลายประการต่อการดำเนินงานขององค์กร ที่ไม่เพียงแสดงให้เห็นการทำงานที่ผ่านมา แต่ยังเป็นรากฐานสำคัญในการออกแบบแนวทางการบริหารจัดการและการพัฒนาองค์กรในระยะต่อไป พร้อมทำให้เห็นถึงจุดแข็งและข้อจำกัดเชิงโครงสร้างขององค์กรอย่างชัดเจน เฉพาะอย่างยิ่งในระดับ “ระบบการทำงาน” มากกว่าระดับ “ความสามารถของทีม” โดยมีบทเรียนสำคัญที่เกิดขึ้น คือ

- ▶ **องค์กรมีทิศทางเชิงยุทธศาสตร์ที่ชัดเจน** และแต่ละทีมสามารถขับเคลื่อนงานในบทบาทของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม ยังมีโอกาสในการพัฒนา “เป้าหมายร่วมรายปี” ให้มีความเชื่อมโยงกันมากยิ่งขึ้น เพื่อเสริมสร้างภาพความสำเร็จร่วมของทั้งองค์กร รวมถึงสนับสนุนการจัดลำดับความสำคัญและการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น
- ▶ **ระบบติดตามและประเมินผล** มีบทบาทสำคัญในการติดตามความก้าวหน้าของการดำเนินงาน และยังสามารถพัฒนาต่อยอดให้เป็นเครื่องมือสนับสนุนการตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์ได้มากขึ้น โดยเฉพาะการใช้ข้อมูลเพื่อกำหนดทิศทางการทำงานและการบริหารทรัพยากรในระยะยาว

การตอบสนองต่อสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนอย่างต่อเนื่อง

- ▶ จะสะท้อนถึงความมุ่งมั่นและบทบาทเชิงรุกขององค์กรในการยื่นหยัดเคียงข้างผู้ได้รับผลกระทบ แต่ประสบการณ์ที่ผ่านมาได้ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาระบบบริหารจัดการภาระงานและการจัดลำดับความสำคัญเชิงยุทธศาสตร์ให้ชัดเจนและสมดุลมากยิ่งขึ้น เพื่อเสริมสร้างความยั่งยืนของการทำงานและศักยภาพของทีมงานในระยะยาว

- ▶ **จุดแข็งสำคัญขององค์กรอยู่ที่ความสามารถในการสื่อสารประเด็น** **สิทธิมนุษยชนผ่านพลังของการเล่าเรื่อง และการสร้างการมีส่วนร่วม** **จากสาธารณะ** ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญในการขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลง ทั้งนี้ ยังมีโอกาสในการพัฒนาโลกที่ช่วยเชื่อมโยง “การรับรู้และการเคลื่อนไหว” ไปสู่ “ผลลัพธ์เชิงความรับผิดชอบ” อย่างต่อเนื่องและเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น
- ▶ **การเติบโตของขบวนการ** และการมีส่วนร่วมของผู้คนเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง สะท้อนถึงพลังของเครือข่ายและการทำงานร่วมกัน อย่างไรก็ตาม องค์กรยังสามารถพัฒนาระบบสนับสนุนในระยะยาวเพิ่มเติมได้อีก ทั้งในด้านระบบอาสาสมัคร การพัฒนาศักยภาพผู้นำรุ่นใหม่ และการส่งเสริมการมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่องของผู้สนับสนุนและเครือข่าย

การปรับปรุงและพัฒนานโยบาย

อย่างไรก็ตาม นอกจากการดำเนินงานภายใต้พันธกิจด้วยบทบาทต่างๆ แล้ว ในปี 2568 แอมเนสตี้อินเตอร์เนชันแนล ประเทศไทย ได้ทำการปรับปรุงและพัฒนานโยบายสำคัญ รวมทั้งมีการจัดกิจกรรม ดังนี้

- ▶ **ประกาศใช้ นโยบายคุ้มครองเด็ก**
- ▶ **ประกาศใช้ นโยบายการดูแลบุคลากรและผู้ที่เกี่ยวข้องในองค์กร** กรณีถูกดำเนินคดี
- ▶ **การอบรมเพศภาวะและอำนาจ** ให้สอดคล้องกับนโยบายการนำแบบอย่างร่วมและขจัดการเหยียด

รายงานการเงิน

ตลอดเวลาที่ผ่านมา ความเข้มแข็งและความยั่งยืนขององค์กร แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศไทย ตั้งอยู่บนฐานการระดมทุนเพื่อความเป็นอิสระ การพัฒนาระบบภายใน ความร่วมมือกับพันธมิตร และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ จึงขอแสดงรายงานการเงิน ดังนี้

รายรับ ปี 2568	(บาท)
รายได้จากเงินสนับสนุน	56,843,263.65
รายได้ค่าสมาชิกและเงินบริจาค	2,705,463.16
รายได้จากการขายของที่ระลึก	566,258.24
รายได้อื่น	79,224.15
รวมรายได้	60,194,209.20

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจกรรม

เงินเดือนและสวัสดิการเจ้าหน้าที่	24,360,744.52
งานนักกิจกรรมและสิทธิมนุษยชนศึกษา	3,049,028.76
งานรณรงค์สาธารณะ	3,713,605.07
งานสื่อสารองค์กร	2,312,451.60
งานพัฒนาสมาชิกและเครือข่าย	1,567,754.08
ค่าใช้จ่ายในการระดมทุน	6,072,807.98
ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานทั่วไป	12,598,111.14
รวมค่าใช้จ่าย	53,674,503.15

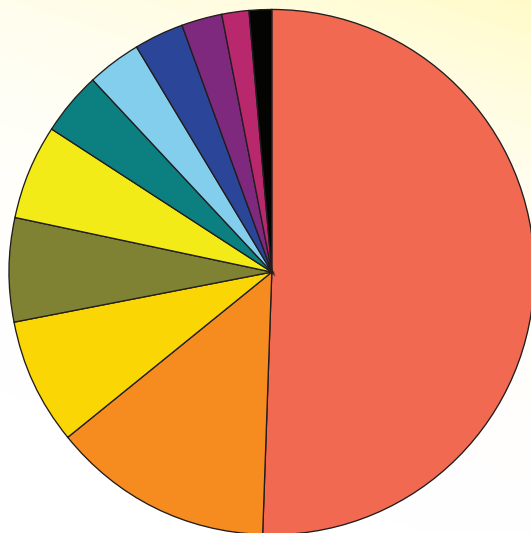
รายละเอียดรายได้

(บาท)

1. รายได้รวมจากการขายสินค้าและสมาชิก	601,858.24
ค่าธรรมเนียมสมาชิก	35,600.00
- สมาชิกใหม่	14,450.00
- ต่ออายุสมาชิก	21,150.00
ค่าขายสินค้า	566,258.24
- ออนไลน์	401,355.60
- ออฟไลน์	164,902.64
2. รายได้รวมจากงานระดมทุนและการบริจาค	2,669,863.16
ทางดิจิทัล	383,256.27
ทางโทรศัพท์	192,000.00
ทาง Face to Face	1,304,750.00
การบริจาคอย่างต่อเนื่อง	593,722.00
การบริจาคทั่วไป	196,134.89

งบประมาณปี 2569

รายจ่ายรวมทั้งหมด
60.52 ล้านบาท
(100%)

ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับพนักงาน
50.81%

การลงทุนดิจิทัล
13.44%

ค่าใช้จ่ายสำนักงาน
7.75%

งานนักรกกิจกรรม
และสิทธิมนุษยชนศึกษา
6.42%

งานรณรงค์
5.82%

งานสื่อสารองค์กร
3.97%

ค่าใช้จ่ายสนับสนุนพนักงาน
3.33%

งานด้านการเคลื่อนไหวและการเติบโต
3.14%

งานนโยบาย
2.32%

สมาชิกคณะกรรมการ
1.80%

งานวางแผน ประเมินและติดตามผล
1.21%

รายละเอียดทุนสนับสนุน

Seed Fund & Activism Fund

โครงการเพื่อการเคลื่อนไหวด้านสิทธิมนุษยชน สำหรับสมาชิก (Seed Fund) 2568 จำนวน 6 ทุน	126,817.40 บาท
ทุนสำหรับนักกิจกรรม (Activism Fund) จำนวน 9 ทุน	88,781.00 บาท
จากทั้งสองโครงการ แอมเนสตี้อัปเดตสนับสนุนรวมเป็นทั้งสิ้น 15 ทุน	215,598.40 บาท

Seed Fund สำหรับสมาชิก

1. กิจกรรมมิตรภาพ & สันติภาพ

เยาวชนไร้พรมแดน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความตระหนักรู้ในเรื่องสันติภาพให้กับสังคมและเยาวชนไทย-กัมพูชา เชื่อมความสัมพันธ์เยาวชนไทย-กัมพูชา ผ่านการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและวัฒนธรรม สร้างพื้นที่ปลอดภัยในการแลกเปลี่ยน และการลดอคติทางเชื้อชาติ

2. จัดบุรุษสามย่านใน CU First

Date 2025 เพื่อสร้างความตระหนักรู้เรื่องความปลอดภัยทางเพศภายในมหาวิทยาลัย

3. แอมเนสตี้อัปเดต **ได้เข้าร่วมเดินขบวนภายในงาน Chiangmai Pride**

และร่วมขึ้นเวทีมอบรางวัล Member Award นอกจากนี้ ภาพกิจกรรมจากงานยังได้รับการส่งต่อและเผยแพร่ในระดับสากลของแอมเนสตี้อัปเดตด้วย

4. งานเบิกบานเฟส 2025

จัดขึ้นเพื่อฟื้นฟูความสัมพันธ์ และเวิร์กช็อปศิลปะ ฟันคืนรักต่อสิทธิของเราและหัวใจที่ไม่ทรยศต่อความเป็นธรรมทางสังคม

5. กิจกรรมเวิร์กช็อปทำสิ่งพิมพ์อิสระ

(Zines) เล่าประวัติศาสตร์ ที่มาของสิ่งพิมพ์อิสระ โดยมีความเกี่ยวข้องกับชุมชนเคเวียร์ และผู้มีความหลากหลายทางเพศตั้งแต่ปี 1970 และ ลงมือทำ ทำ (Zines) รวมถึงแลกเปลี่ยนสถานการณ์ของชาวเคเวียร์ในจังหวัดเชียงใหม่

6. Walk a Mile in Her Shoes

โครงการนี้มีเป้าหมายเพื่อสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับความรุนแรงทางเพศและส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ในชุมชน

Activism fund

- 1. รัฐสภาจำลอง** โดย กลุ่มอิสระ โครงการรัฐสภาจำลอง ภายใต้คณะกรรมการนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มธ.
- 2. ล้อมวงกินหอย** โดย ฝ่ายพัฒนาสังคม สโมสรนิสิตรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- 3. ขอเสียงสิทธิ** โดย ศูนย์การเรียนรู้ ป็ขอล้านนา
- 4. โครงการสร้างความเข้าใจสิทธิชุมชนในการปกป้องทรัพยากร** โดย เยาวชนเครือข่ายชุมชนปกป้องทรัพยากรนครสวรรค์
- 5. การเสวนาเชิงลึกสำหรับเทศกาลศิลปะการแสดงเพื่อความหลากหลายทางเพศ HOMOHAUS 2025** โดย HOMOHAUS

- 6. ภาพยนตร์สั้น เรื่อง “ดวงใจอารี”** โดย กลุ่มนักศึกษาแอดอาร์ตโปรดักชัน (ActArt Production)
- 7. รัฐธรรมนูญที่เรามี กับประเทศที่เราอยากเห็น** โดย ชุมนุมนิสิตอาสาพัฒนาสังคม ม.ขอนแก่น
- 8. แตกต่างอย่างเท่าเทียม** โดย ชมรมประชาธิปไตยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- 9. Wings of Women Rights - ปีกแห่งสิทธิสตรี** โดย Wanita for Change

รายนามพันธมิตรในปี 2568

- Documentary Club
- R2S
- เครือข่ายประชาชนเพื่อสิทธิทางการเมือง (Thumb Rights)
- WALK FREE
- กลุ่มสนับสนุนสังคมประชาธิปไตยที่เป็นธรรมและเท่าเทียม (KNACK)
- กรีนพีซ ประเทศไทย (Greenpeace Thailand)
- กลุ่มเสรีภาพแม่น้ำโขง (The Mekong Butterfly (TMB))
- กลุ่มคนรักบ้านเกิดด้านขุนทด
- กลุ่มนักกฎหมายอาสาเพื่อสิทธิมนุษยชนภาคใต้ (Law Long Beach)
- กลุ่มฟื้นฟูประชาธิปไตย (Democracy Restoration Group: DRG)
- คณะกรรมการนักนิติศาสตร์สากล (International Commission of Jurists)
- คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- เครือข่ายติดตามการลงทุนไทยและความรับผิดชอบข้ามพรมแดน (Extraterritorial Obligation Watch Coalition (ETOs Watch))
- เครือข่ายรักษาลุ่มน้ำลา
- โครงการขับเคลื่อนนโยบายสาธารณะด้านทรัพยากรแร่ (The Project for Public Policy on Mineral Resources: PPM)
- โครงการอินเทอร์เน็ตเพื่อกฎหมายประชาชน (iLaw)
- โซลิดาริตี เซ็นเตอร์ (Solidarity Center)
- ชญารานุส ศรทัตต์ (เมอเอม) มิสแกรนด์ขอนแก่น 2025
- แนวร่วมการเงินที่เป็นธรรมประเทศไทย (Fair Finance Thailand)
- พิพิธภัณฑสถานสามัญชน
- ฟอรัมเอเชีย (Forum Asia)
- มูลนิธินิติธรรมสิ่งแวดล้อม (EnLAW)
- มูลนิธิสถานวัฒนธรรม (Cross Cultural Foundation (CrCF))
- มูลนิธิเพื่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (Foundation for Environment and Natural Resources: FENR)
- มูลนิธินิติธรรมสิ่งแวดล้อม (EnLaw)
- มูลนิธิเพื่อสิทธิมนุษยชนและการพัฒนา (Human Rights and Development Foundation: HRDF)
- มูลนิธิแม่น้ำและสิทธิ (Rivers and Rights Foundation: R&R)
- มูลนิธิศูนย์ข้อมูลชุมชน (Community Resource Centre Foundation)
- ศูนย์ทนายความเพื่อสิทธิมนุษยชน

- ศูนย์พิทักษ์และฟื้นฟูสิทธิชุมชนท้องถิ่น (Center for Protection and Revival of Local Community Rights: CPRC)
- สมาคมนักกฎหมายสิทธิมนุษยชน (Human Rights Lawyers Association)
- สำนักข่าวประชาไท
- เสริมศึกษาลัย (Spirit in Education Movement: SEM)
- หอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร
- องค์กรแอคเคาท์ทะบิลิตี้ เคาน์เซล (Accountability Counsel)
- เอิร์ธไรท์ อินเตอร์เนชันแนล (EarthRights International (ERI))

Partner Shop

รายนามร้านค้าและคาเฟ่ 23 แห่ง ที่ร่วมเป็น “พื้นที่” ของการพูดคุยที่เปิดกว้างรองรับทุกอัตลักษณ์ความแตกต่างหลากหลาย ในปี 2568

เชียงใหม่	ร้านหนังสือเล็กๆ ร้านเล่า Anyway Café Tantawan Café
น่าน	ห้องสมุดบ้านๆ น่านๆ
พะเยา	นอร์บูลิงการ์-คอฟฟี่
กรุงเทพมหานคร	Fathom Bookspace Happening Shop Vagabook House of Commons - Book Cafe' & Space (HOC) D Kommune Space & TapRoom
ลพบุรี	แฟร์บอย (Fair Boy)
ระยอง	PageOne Reading Space

ขอนแก่น	Wild Dog Bookshop - ร้านหนังสือไวลด์ด็อก Somjing Book
อุบลราชธานี	ร้านหนังสือฟิลาเดลเฟีย
นครศรีธรรมราช	Book Therapy
พัทลุง	Swiftlet Bookshop & Coffee
ภูเก็ต	ร้านหนังสือ(สื่อ) ๒๕๒๑
ระนอง	A Day inn Ranong
สงขลา	dot.b 1984 slowbar & space
สตูล	ความกดอากาศต่ำ Books & Coffee

สำหรับแผนงานสำคัญในปี 2569 เรายังคงมุ่งมั่นทำงานสิทธิในเสรีภาพ การแสดงออก และการชุมนุมประท้วงโดยสงบ สนองตอบต่อทุกสถานการณ์ แรงกดดันทั้งในระดับสากลและภายในประเทศ การขยายตัวของการใช้อำนาจ ขยายการทำงานกับเยาวชนและผู้สนับสนุนของเรา ทั้งในเรื่องการหนุนเสริมทักษะต่างๆ ทุกคนสามารถเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างรากฐานและแผ่ขยายผู้คนในการทำงาน เรื่องสิทธิมนุษยชนในประเทศไทยและสากลได้ดียิ่งขึ้น

ทิศทางและแผนการดำเนินงานปี 2569

(ภายใต้บริบทสิทธิมนุษยชนปัจจุบัน)

1. โฟกัสประเด็นยุทธศาสตร์หลัก

องค์กรจะมุ่งเน้น 2 ประเด็นหลัก ได้แก่

RESIST: เสรีภาพในการแสดงออกและพื้นที่พลเมือง

HOME: สิทธิในที่อยู่อาศัย ที่ดิน และทรัพยากร

เพื่อสร้างความชัดเจน ความลึก และความต่อเนื่องของการทำงาน

2. เปลี่ยนจาก “การสร้างการรับรู้” สู่ “การสร้างการยอมรับ”

จากบทเรียนที่ผ่านมา องค์กรจะเน้นการเชื่อมโยง:

- งานรณรงค์
- การสื่อสาร
- การใช้กลไกระดับชาติและสากล

เพื่อสร้างแรงกดดันเชิงนโยบายและผลลัพธ์เชิงโครงสร้างมากขึ้น

3. เสริมสร้างโครงสร้างขบวนการ

องค์กรจะลงทุนในการพัฒนา:

- ระบบอาสาสมัคร
  - เส้นทางการมีส่วนร่วม
  - การพัฒนา หนุนเสริม ทักษะต่างๆ โดยเฉพาะในกลุ่มเยาวชนและชุมชน
- เพื่อให้การเคลื่อนไหวไม่เพียงกิจกรรมระยะสั้น แต่เป็น “ขบวนการที่ยั่งยืน”

4. พัฒนาคำอธิบาย และการสื่อสารเชิงยุทธศาสตร์

จากจุดแข็งด้านการสื่อสารองค์กรจะ:

- ทำให้กรอบแนวคิดด้านสิทธิมนุษยชนมีความชัดเจนและสม่ำเสมอ
- เชื่อมโยงประเด็นกับชีวิตประจำวันของผู้คน
- ขยายอิทธิพลของคำอธิบาย ไปยังสาธารณะและผู้กำหนดนโยบาย

5. เสริมสร้างระบบภายในและความยั่งยืนขององค์กร

องค์กรจะพัฒนา:

- ระบบติดตามและประเมินผล ถอดการเรียนรู้ให้ใช้ในการตัดสินใจได้จริง
- การทำงานเชื่อมประสานระหว่างทีม
- ระบบการเงินและการระดมทุนที่หลากหลาย
- การดูแลสุขภาวะที่ดีของบุคลากร

เพื่อรองรับการทำงานในบริบทที่มีข้อจำกัดด้านทรัพยากรและความเสี่ยงสูง

6. แนวทางการทำงาน

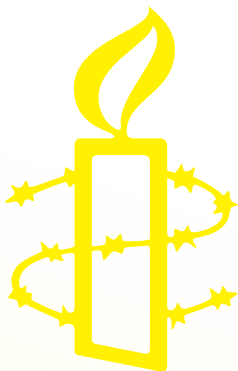
แผนปี 2569–2570 เน้นว่า:

- ไม่ใช่ปีของการ “ขยายงาน” แต่เป็นช่วงของการ “วางตำแหน่ง” และ “เสริมความแข็งแกร่ง” ขององค์กรและขบวนการ

เพื่อให้สามารถสร้างผลกระทบที่ยั่งยืนในระยะยาว

ปี 2569 จึงเป็นช่วงของการ “ตั้งหลัก” เพื่อสร้างรากฐาน
ที่แข็งแกร่งมากขึ้น ทั้งในระดับยุทธศาสตร์ ระบบการทำงาน
และขบวนการของผู้คน เพื่อให้เสียงที่ถูกขยายออกไป
ไม่เพียง “ดังขึ้น” แต่สามารถ “สร้างความเปลี่ยนแปลง
เชิงโครงสร้าง” ได้อย่างยั่งยืนในระยะยาว

ขอขอบคุณในการสนับสนุนและการมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่อง

แอมเนสตี้ ประเทศไทยระดมทุน เพื่อสนับสนุนงานสิทธิมนุษยชน

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ดำเนินงานได้ด้วยเงินทุนจากค่าสมาชิกและเงินบริจาคจากปัจเจกบุคคล เราไม่รับเงินสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ องค์กรทางการเมือง หรือบริษัทเอกชนใดๆ ในการทำงานรณรงค์เพื่อปกป้องสิทธิมนุษยชน ความเป็นอิสระทางการเงินนี้ ทำให้เราสามารถที่จะคัดค้าน วิพากษ์วิจารณ์ หรือคัดลอกตาม ด้วยความเป็นกลางและยุติธรรม

เราทำงานรณรงค์ได้โดยอาศัยเงินทุนสนับสนุนจากคนธรรมดาเช่นคุณ ที่สนใจและห่วงใยต่อประเด็นปัญหาด้านสิทธิมนุษยชน สิ่งที่มีค่าอย่างยิ่งในการสนับสนุนของคุณคือการรับรองว่า 'คุณคืออีกคนบนโลกนี้ที่สนใจและห่วงใยเรื่องสิทธิมนุษยชน'

ในส่วนของงานระดมทุนปัจจุบัน แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศไทย ดำเนินการอยู่ใน 3 ช่องทางหลัก

- ระดมทุนผ่านระบบออนไลน์
- ระดมทุนทางโทรศัพท์
- ระดมทุนภาคสนาม

อย่างไรก็ตาม ทางเราตระหนักดีว่า ในบางกรณีอาจเกิดความเข้าใจผิด หรือถูกแอบอ้างโดยผู้ไม่หวังดีนำไปใช้หาผลประโยชน์ ทั้งนี้หากคุณไม่สะดวกบริจาคผ่านเจ้าหน้าที่ระดมทุน สามารถบริจาคด้วยตนเอง โดยสามารถศึกษารายละเอียดการบริจาคได้ที่ระบบออนไลน์ด้านล่างนี้

ขอบคุณสำหรับการบริจาคเพื่อสนับสนุนการทำงานด้านสิทธิมนุษยชน ทั้งในประเทศไทยและทั่วโลก

ติดต่อเราได้ที่นี่

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศไทย
139/21 ซอยลาดพร้าว 5 ถนนลาดพร้าว
แขวงจอมพล เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

02-513-8745, 02-513-8754

media@amnesty.or.th

www.amnesty.or.th

www.facebook.com/AmnestyThailand

x.com/AmnestyThailand

amnesty_thailand

amnesty.thailand

